

Официален вестник

на Европейския съюз

L 220

Издание
на български език

Законодателство

Година 56
17 август 2013 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

2013/434/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 15 юли 2013 година за упълномощаване на някои държави членки да ратифицират или да се присъединят в интерес на Европейския съюз към Протокола за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г. и да направят декларация относно прилагането на съответните вътрешни правила от правото на Съюза 1
- Протокол за изменение на Виенската конвенция от 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда 3

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 785/2013 на Комисията от 14 август 2013 година за одобрение на изменение, което не е несъществено, в спецификацията на название, вписано в регистъра на защитените наименования за произход и на защитените географски указания [Miel de La Alcarria (ЗНП)] 12
- ★ Регламент (ЕС) № 786/2013 на Комисията от 16 август 2013 година за изменение на приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на разрешените стойности на йсотоксини в живи двучерупчести мекотели ⁽¹⁾ 14

Цена: 4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

(¹) Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 787/2013 на Комисията от 16 август 2013 година за разрешаване на употребата на препарат от *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) като фуражна добавка за пуйки за угояване и пуйки, отглеждани за разплод (притежател на разрешителното *Kemin Europa N.V.*) ⁽¹⁾ 15

Регламент за изпълнение (ЕС) № 788/2013 на Комисията от 16 август 2013 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци ... 18

РЕШЕНИЯ

2013/435/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 2 май 2013 година относно държавна помощ SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) приведена в действие от Франция в полза на *Société Nationale Corse Méditerranée* и *Compagnie Méridionale de Navigation* (нотифицирано под номер C(2013) 1926) ⁽¹⁾ 20

2013/436/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 13 август 2013 година за изменение на Решение 2007/777/ЕО по отношение на въвеждането на нова обработка за инактивация на вируса на болестта шап в месни продукти и условията за внос от руската област Калининград (нотифицирано под номер C(2013) 4970) ⁽¹⁾ 46

2013/437/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 14 август 2013 година за изменение на Решение 2010/642/ЕС за даване на разрешение за метод за класификация на кланични трупове на свине в Гърция и за отмяна на Решение 89/449/ЕИО за даване на разрешение за методи за класификация на кланични трупове на свине в Гърция (нотифицирано под номер C(2013) 5302) 49

Съобщение до читателите — Регламент (ЕС) № 216/2013 на Съвета от 7 март 2013 г. относно електронното публикуване на *Официален вестник на Европейския съюз* (Вж. вътрешната задна корица)

Съобщение до читателите — Начин за цитиране на актовете (Вж. вътрешната задна корица)

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 15 юли 2013 година

за упълномощаване на някои държави членки да ратифицират или да се присъединят в интерес на Европейския съюз към Протокола за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г. и да направят декларация относно прилагането на съответните вътрешни правила от правото на Съюза

(2013/434/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2, във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът работи за установяването на общо съдебно пространство въз основа на принципа на взаимно признаване на съдебни решения.
- (2) Протоколът от 12 септември 1997 г. (наричан по-долу „Протоколът от 1997 г.“) за изменение на Виенската конвенция от 21 май 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда (наричана по-долу „Виенската конвенция“) беше договорен с оглед на осигуряването на по-добро обезщетение на пострадалите от вреди, причинени от ядрени аварии. Следователно е желателно разпоредбите на Протокола от 1997 г. да се прилагат в държавите членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция.
- (3) Съюзът има изключителна компетентност по отношение на членове XI и XII от Виенската конвенция, изменена с Протокола от 1997 г., доколкото тези разпоредби засягат правилата, установени в Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽¹⁾. От 10 януари 2015 г. Регламент (ЕО) № 44/2001 ще бъде заменен от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по

граждански и търговски дела⁽²⁾. Държавите членки запазват своята компетентност по въпросите, уредени с Протокола от 1997 г., които не засягат правото на Съюза. Предвид предмета и целта на Протокола от 1997 г. приемането на разпоредбите от протокола, които попадат в рамките на компетентност на Съюза, не може да бъде изолирано от разпоредбите, които попадат в рамките на компетентност на държавите членки.

- (4) Виенската конвенция и Протоколът от 1997 г. не са отворени за участие от страна на регионални организации за икономическа интеграция. В резултат на това Съюзът не е в позиция да стане договаряща се страна по Протокола от 1997 г.
- (5) Поради тази причина държавите членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция и не са ратифицирали Протокола от 1997 г. преди присъединяването си към Съюза, следва да бъдат упълномощени да ратифицират или да се присъединят в интерес на Съюза към Протокола от 1997 г.
- (6) Дванадесет от държавите — членки на Съюза, а именно Белгия, Германия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Нидерландия, Португалия, Словения, Финландия, Швеция и Обединеното кралство са договарящи се страни по Парижката конвенция от 29 юли 1960 г. за отговорността на трети страни в областта на ядрената енергетика, изменена с Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г. и с Протокола от 16 ноември 1982 г. (наричана по-долу „Парижката конвенция“). Парижката конвенция въвежда режим за обезщетение на пострадалите от вреди, причинени от ядрени аварии, основан на принципи, сходни с тези на Виенската конвенция. Протоколът от 12 февруари 2004 г. (наричан по-долу „Протоколът от 2004 г.“) за изменение на Парижката конвенция осигурява по-добро обезщетение за вреди, причинени от ядрени аварии. С решения

⁽¹⁾ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр.1.

⁽²⁾ ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1.

2004/294/ЕО⁽¹⁾ и 2007/727/ЕО⁽²⁾ на Съвета държавите членки, които са договарящи се страни по Парижката конвенция, бяха упълномощени да ратифицират или да се присъединят към Протокола от 2004 г. в интерес на тогавашната Общност. Ето защо има обективно основание това решение да не бъде адресирано към държавите членки, които са договарящи се страни по Парижката конвенция и не са договарящи се страни по Виенската конвенция.

- (7) Освен това пет от държавите — членки на Съюза, а именно Ирландия, Кипър, Люксембург, Малта и Австрия, не са договарящи се страни нито по Виенската, нито по Парижката конвенция. Предвид факта, че Протоколът от 1997 г. внася изменения във Виенската конвенция и че Регламент (ЕО) № 44/2001 упълномощава държавите членки, обвързани от посочената конвенция, да продължат да прилагат предвидените в нея правила относно юрисдикцията и относно признаването и изпълнението, има обективно основание настоящото решение да бъде адресирано единствено към държавите членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция. В съответствие с това Ирландия, Кипър, Люксембург, Малта и Австрия следва да продължат да спазват правилата, предвидени в Регламент (ЕО) № 44/2001, и да ги прилагат в областта, която е обхваната от Виенската конвенция и от Протокола от 1997 г. за изменение на тази конвенция.
- (8) В резултат на това разпоредбите на Протокола от 1997 г. ще се прилагат по отношение на Съюза единствено от тези държави членки, които са договарящи се страни по Виенската конвенция към момента на приемане на настоящото решение.
- (9) Правилата за признаване и изпълнение на съдебни решения, определени в член XII от Виенската конвенция и изменени с член 14 от Протокола от 1997 г., не следва да се прилагат с предимство пред правилата, уреждащи процедурата за признаване и изпълнение на съдебни решения, установени с Регламент (ЕО) № 44/2001. Следователно държавите членки, които са упълномощени с настоящото решение да ратифицират или да се присъединят към Протокола от 1997 г., следва да направят декларацията, предвидена в настоящото решение, за да се гарантира прилагането на подходящите правила на Съюза.
- (10) Обединеното кралство и Ирландия, към които се прилага Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, участват в приемането и прилагането на настоящото решение.

- (11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на това решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Съветът упълномощава България, Чешката република, Естония, Литва, Унгария, Полша и Словакия да ратифицират или да се присъединят в интерес на Съюза към Протокола от 12 септември 1997 г. за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г.

Текстът на Протокола от 1997 г. е приложен към настоящото решение.

Член 2

Съветът упълномощава България, Чешката република, Естония, Литва, Унгария, Полша и Словакия да направят следната декларация:

„Съдебните решения по въпроси, уредени с Протокола от 12 септември 1997 г. за изменение на Виенската конвенция за гражданска отговорност за ядрена вреда от 21 май 1963 г., които са постановени от съд на държава — членка на ЕС, която е договаряща се страна по Протокола, се признават и изпълняват в [име на държавата членка, която прави декларацията] в съответствие с приложимите по предмета на делото правила на Европейския съюз.“

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящото решение са Република България, Чешката република, Република Естония, Република Литва, Унгария, Република Полша и Словашката република, в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2013 година.

За Съвета
Председател
V. JUKNA

(1) ОВ L 97, 1.4.2004 г., стр. 53.

(2) ОВ L 294, 13.11.2007 г., стр. 23.

ПРОТОКОЛ**за изменение на Виенската конвенция от 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда**

ДЪРЖАВИТЕ, КОИТО СА СТРАНИ ПО НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че е желателно Виенската конвенция от 21 май 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда да бъде изменена, за да бъде осигурен по-широк обхват, увеличен размер на отговорността от страна на експлоатиращия ядрената инсталация и усъвършенствани средства за осигуряване на адекватно и справедливо обезщетение,

СЕ СПОРАЗУМЯВА за следното,

Член 1

Конвенцията, която се изменя с разпоредбите на настоящия протокол, е Виенската конвенция от 21 май 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда, наричана по-нататък „Виенската конвенция от 1963 г.“.

Член 2

Член I от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. Буква j) от точка 1 се изменя, както следва:

а) думата „и“ в края на подточка (ii) се заличава и се поставя в края на подточка (iii);

б) добавя се нова подточка (iv), както следва:

„(iv) други инсталации, в които се съдържа ядрено гориво или радиоактивни продукти или отпадъци и които управителния съвет на Международната агенция за ядрена енергия периодически определя;“.

2. Точка 1, буква k) се заменя със следния текст:

„k) „Ядрена вреда“ означава:

(i) смърт или телесна повреда;

(ii) загуба или повреда на имущество;

и всяка от следните категории до степента, предвидена по правото на компетентния съд:

(iii) икономическа загуба, която произтича от загуба или вреда, посочени в подточка (i) или (ii) и доколкото не е включена там, ако е понесена от лице, което има право да предяви иск с оглед на тази загуба или вреда;

(iv) стойността на мерките по възстановяването на увредена околна среда, освен в случаите, когато това увреждане е незначително, ако такива мерки действително са предприети или трябва да бъдат предприети, и доколкото това не е включено в подточка (ii);

(v) загуба на приходи, които произтичат от икономически интерес от използването или възползването от околната среда, и която се дължи на значително увреждане на тази околна среда, и доколкото това не е включено в подточка (ii);

(vi) стойността на предпазните мерки и всяка друга допълнителна загуба или вреда, причинена от такива мерки;

(vii) всяка друга икономическа загуба, различна от загубата, причинена от увреждане на околната среда, когато това е допустимо по общото право в областта на гражданската отговорност на компетентния съд,

в случая на подточки (i)—(v) и (vii) по-горе до степента, в която загубата или вредата произтича или е резултат от йонизиращи лъчения, излъчвани от източник на радиация, който се намира в ядрена инсталация, или излъчвани от ядреното гориво, или от радиоактивните продукти или отпадъци, които се намират в ядрената инсталация, или от ядрен материал с произход от ядрена инсталация, идващ или изпратен към нея, доколкото загубата или вредата са резултат от радиоактивните свойства на тези материали, или от комбинация от радиоактивни свойства с токсични, експлозивни или други опасни свойства на тези материали.“

3. Точка 1, буква (l) се заменя със следния текст:

„(l) Ядрена авария означава всеки факт или поредица от факти с един и същ произход, които причиняват ядрена вреда или които създават, но единствено по отношение на превантивните мерки, сериозна и непосредствена заплаха да причинят такава вреда.“

4. След точка 1, буква (l) се добавят четири нови букви (m), (n), (o) и (p), както следва:

„(m) „Възстановителни мерки“ означава всички разумни мерки, които са утвърдени от компетентните органи на държавата, в която са предприети мерките, и които целят да възстановят или възобновят увредените или разрушени компоненти на околната среда или да въведат в околната среда, когато е уместно, еквивалента на тези компоненти. Законодателството на държавата, която е претърпяла вредата, определя кой има право да предприеме такива мерки.

(n) „Превантивни мерки“ означава всяка разумна мярка, предприета от което и да е лице, след като е настъпила ядрена авария, за предотвратяването или ограничаването до минимум на вредите, изброени в буква (k), подточки (i)—(v) или (vii), след като бъде одобрена от компетентните органи, ако това се изисква от законодателството на държавата, в която е предприета мярката.

(o) „Разумни мерки“ означава всяка мярка, счетена от правото на компетентния съд за адекватна и пропорционална по отношение на всички обстоятелства, например:

- (i) естеството и обхвата на претърпяната вреда или, в случая с превантивните мерки, естеството и обхвата на риска от такава вреда;
- (ii) степента, в която тези мерки е вероятно да бъдат ефективни към момента на тяхното предприемане; както и
- (iii) съответните научно-технически познания.

(p) „Специални права на тираж“, наричани по-нататък „СПТ“, означава разчетната единица, определена от Международния валутен фонд и използвана от него за неговите вътрешни операции и транзакции.“

5. Точка 2 се заменя със следния текст:

„2. Държавата, в която се намира инсталацията, може да изключи прилагането на настоящата конвенция за всяка ядрена инсталация или малки количества ядрен материал, когато това е оправдано поради наличната ниска степен на риск, при условие че:

- (a) по отношение на ядрените инсталации критериите за такова изключване са определени от управителния съвет на Международната агенция за ядрена енергия и всяко изключване, предвидено от държавата, в която се намира инсталацията, отговаря на тези критерии; както и
- (b) по отношение на малки количества ядрен материал максималните граници за количества при такова изключване са определени от управителния съвет на Международната агенция за ядрена енергия и всяко изключване, предвидено от държавата, в която се намира инсталацията, отговаря на така определените граници.

Критериите за изключване на ядрени инсталации и максималните граници за изключване на малки количества ядрен материал се преразглеждат периодично от управителния съвет.“

Член 3

Добавят се два нови члена I A и I B след член I от Виенската конвенция от 1963 г., както следва:

„Член I A

1. Настоящата конвенция се прилага за ядрена вреда без оглед на това къде е претърпяна.
2. Държавата, в която се намира инсталацията, може обаче да предвиди в законодателството си изключение по отношение на прилагането на настоящата конвенция за понесени вреди:
  - (a) на територията на държава, която не е договаряща се страна; или
  - (b) в която и да е морска зона, установена съгласно международното морско право от недоговаряща се страна.
3. Изключение по силата на точка 2 от настоящия член може да се прилага само по отношение на недоговаряща се страна, която към момента на аварията:
  - (a) има ядрена инсталация на своя територия или в която и да е морска зона, установена от тази държава съгласно международното морско право; както и

(b) не предоставя еквивалентни реципрочни ползи.

4. Всяко изключение по силата на точка 2 от настоящия член не засяга правата, посочени в точка 2, буква (а) от член IX и всяко изключение по силата на точка 2, буква (b) от настоящия член не се прилага за вреда на борда на кораб или въздухоплавателно средство или за повреда на кораб или въздухоплавателно средство.

Член I B

Настоящата конвенция не се прилага за ядрени инсталации, които не се използват за мирни цели.“

Член 4

Член II от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. В края на точка 3, буква а) се добавя следният текст:

„Държавата, в която се намира инсталацията, може да ограничи размера на публичните средства, които се предоставят за една авария, до разликата, ако съществува такава, между размера, установен в настоящия протокол, и размера, установен в член V, точка 1.“

2. В края на точка 4 се добавя следният текст:

„Държавата, в която се намира инсталацията, може да ограничи размера на публичните средства, които се предоставят, както е предвидено в точка 3, буква (а) от настоящия член.“

3. Точка 6 се заменя със следния текст:

„6. Никой не носи отговорност за загуба или вреда, която не е ядрена вреда съгласно разпоредбите на член I, точка 1, буква (к), но която е можело да бъде определена като ядрена вреда съгласно посочената разпоредба.“

Член 5

След първото изречение в член III от Виенската конвенция от 1963 г. се добавя следният текст:

„Въпреки това държавата, в която се намира инсталацията, може да предвиди изключение от това задължение по отношение на превоз, който се осъществява изцяло на нейна територия.“

Член 6

Член IV от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. Точка 3 се заменя със следния текст:

„3. Никаква отговорност не се носи от експлоатиращия съгласно настоящата конвенция, ако той докаже, че ядрената вреда е пряк резултат на въоръжен конфликт, военни действия, гражданска война или въстание.“

2. Точка 5 се заменя със следния текст:

„5. Експлоатиращият не е отговорен съгласно настоящата конвенция за ядрена вреда, причинена:

(а) на самата ядрена инсталация и на всяка друга ядрена инсталация, включително на ядрена инсталация в процес на изграждане, разположена на площадката, на която се намира тази инсталация; както и

(b) на всяко имущество, което е разположено на същата площадка и което се използва или следва да се използва във връзка с такава инсталация.“

3. Точка 6 се заменя със следния текст:

„6. Изплащането на обезщетение за вреда, причинена на превозното средство, на което се намират в момента на ядрената авария въпросните ядрени материали, не може да има за последствие намаляване на отговорността на експлоатиращия за другите вреди до размер под 150 милиона СПТ или друг по-висок размер, определен в законодателството на договаряща се страна, или в размер, установен съгласно член V, точка 1, буква (с).“

4. Точка 7 се заменя със следния текст:

„7. Нищо в настоящата конвенция не засяга отговорността на което и да е физическо лице за ядрена вреда, за която експлоатиращият по смисъла на точка 3 или 5 от настоящия член не е отговорен съгласно настоящата конвенция и която това физическо лице е причинило чрез действие или бездействие с намерение да причини вреда.“

Член 7

1. Текстът на член V от Виенската конвенция от 1963 г. се заменя със следния текст:

„1. Отговорността на експлоатиращия може да бъде ограничена от държавата, в която се намира инсталацията, за всяка една ядрена авария:

- (a) до сума не по-малка от 300 милиона СПТ; или
- (b) до сума не по-малка от 150 милиона СПТ, при условие че тази държава предоставя в допълнение като обезщетение за ядрена вреда публични средства до най-малко 300 милиона СПТ; или
- (c) за максимален срок от 15 години, считано от датата на влизане в сила на настоящия протокол, като преходният размер не може да бъде по-малък от 100 милиона СПТ по отношение на ядрена авария, възникнала в рамките на този срок. Възможно е да се предвиди сума, по-ниска от 100 милиона СПТ, при условие че тази държава предоставя публични средства като обезщетение за ядрена вреда, която покрива разликата между този по-нисък размер и сумата от 100 милиона СПТ.

2. Независимо от предвиденото в точка 1 от настоящия член държавата, в която се намира инсталацията, може да определи по-нисък размер на отговорността на експлоатиращия предвид естеството на ядрената инсталация или на използваните ядрени вещества и предвидимите последствия от настъпила в тази инсталация авария, при условие че този определен размер в никакъв случай не е по-малък от 5 милиона СПТ и при условие че държавата, в която се намира инсталацията, гарантира да бъдат предоставени публични средства до размера, определен съгласно точка 1.

3. Сумите, определени от държавата, в която се намира инсталацията, чийто експлоатиращ е отговорен, се прилагат в съответствие с точки 1 и 2 от настоящия член и точка 6 от член IV, независимо къде е настъпила ядрената авария.“

2. След член V се добавят четири нови члена V A, V B, V C и V D, както следва:

„Член V A

1. Лихвите и съдебните разноски, определени от съда по исковете за обезщетение за ядрена вреда, се плащат допълнително от сумите, посочени в член V.

2. Сумите, посочени в член V и в член IV, точка 6, може да бъдат превърнати в национална валута, като цифрите се закръглят.

Член V B

Всяка договаряща се страна прави необходимото лицата, претърпели вреда, да могат да упражнят правото си на обезщетение, без да завеждат отделни производства, в зависимост от произхода на средствата, предвидени за такова обезщетение.

Член V C

1. Ако съдилищата, които са компетентни, са съдилища на договаряща се страна, различна от държавата, в която се намира инсталацията, необходимите публични средства по член V, точка 1, букви (b) и (c) и по член VII, точка 1, както и лихвите и съдебните разноски, определени от съда, може да бъдат предоставени от посочената на първо място договаряща се страна. Държавата, в която се намира инсталацията, възстановява на другата договаряща се страна платените по този начин суми. Двете договарящи се страни договарят процедурата за възстановяването на платените средства.

2. Ако съдилищата, които са компетентни, са съдилища на договаряща се страна, различна от държавата, в която се намира инсталацията, договарящата се страна, чиито съдилища са компетентни, предприема всички необходими мерки, за да даде възможност на държавата, в която се намира инсталацията, да участва в производството и в евентуално споразумение относно обезщетението.

Член V D

1. Ако една трета от всички договарящи се страни изрази желание да бъдат изменени границите на размера на отговорността, посочени в член V, генералният директор на Международната агенция за атомна енергия свиква заседание на договарящите се страни.

2. Изменения се приемат с мнозинство от две трети от всички присъстващи и гласували договарящи се страни, при условие че по време на гласуването присъстват най-малко половината от всички договарящи се страни.

3. Когато разглежда предложение за изменение на границите на размера на обезщетенията, заседанието на договарящите се страни взема предвид, наред с другото, риска от вреда в резултат на ядрена авария, промените във валутните стойности и възможностите на застрахователния пазар.
4. (a) Генералният директор на МААЕ уведомява всички договарящи се страни за всяко изменение, утвърдено съобразно с точка 2 от настоящия член, за да може да бъде прието от тях. Изменението се счита за прието в края на период от 18 месеца след уведомлението за него, при условие че най-малко една трета от всички договарящи се страни са съобщили на генералния директор по време на приемането на изменението от заседанието на МААЕ, че го приемат. Изменение, прието в съответствие с настоящата точка, влиза в сила 12 месеца след като бъде прието за тези договарящи се страни, които са го приели.

(b) Ако в срок до 18 месеца след датата на уведомлението за приемане изменението не бъде прието съобразно с условията в буква (a), то се счита за отхвърлено.
5. За всяка договаряща се страна, приела дадено изменение след неговото приемане, но преди влизането му в сила или след влизането му в сила в съответствие с точка 4 от настоящия член, изменението влиза в сила 12 месеца след като бъде прието от тази договаряща се страна.
6. Държава, която стане страна по настоящата конвенция след влизането в сила на дадено изменение в съответствие с точка 4 от настоящия член и не е изразила различно намерение:
  - (a) се счита за страна по така изменената конвенция; както и
  - (b) се счита за страна по неизменената конвенция по отношение на всяка трета страна, която не е обвързана с изменението.“

Член 8

Член VI от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. Точка 1 се заменя със следния текст:

- „1. (a) Право за обезщетение по смисъла на настоящата конвенция се погасява, ако искът не бъде предявен в срок от:
  - (i) тридесет години от датата на ядрената авария при настъпила смърт или понесена телесна повреда;
  - (ii) десет години от датата на ядрената авария при друга понесена вреда.
- (b) Ако обаче съгласно законодателството на държавата, в която се намира инсталацията, отговорността на експлоатиращия се покрива от застраховка или от друга финансова гаранция, включително от държавни фондове за по-дълъг период, законът на компетентния съд може да предвиди, че правото на обезщетение от експлоатиращия ще се погаси едва след този по-дълъг период, който не трябва да надвишава периода, за който отговорността на експлоатиращия е покрита по този начин съгласно законодателството на държавата, в която се намира инсталацията.
- (c) Исковете за обезщетение при настъпила смърт и понесена телесна повреда или при удължаване на срока за погасяване на правото на обезщетение при друга вреда съгласно буква (b) от настоящата точка, предявени след срока от десет години от датата на ядрената авария, в никакъв случай не засягат правото на обезщетение съгласно настоящата конвенция на всяко лице, което е предявило иск към експлоатиращия преди изтичането на този срок.“

2. Точка 2 се заличава.

3. Точка 3 се заменя със следния текст:

- „3. Правото на обезщетение съгласно конвенцията се погасява или се прекратява по давност, както това е предвидено от закона на компетентния съд, ако искът не бъде предявен в срок до три години считано от датата, на която лицето, понесло вредата, е узнало или е следвало да узнае за тази вреда и за експлоатиращия, отговорен за вредата, при условие че не са изтекли сроковете, определени съгласно точка 1, букви (a) и (b) от настоящия член.“

Член 9

Член VII се изменя, както следва:

1. В точка 1 след края на параграфа се добавят следните две изречения и така измененият параграф става буква (а) на тази точка:

„Когато отговорността на експлоатиращия е неограничена, държавата, в която се намира инсталацията, може да определи ограничение на финансовата гаранция на експлоатиращия, който носи отговорността, при условие че така определеното ограничение не е под 300 милиона СПТ. Държавата, в която се намира инсталацията, осигурява изплащането на уважени иски за обезщетение за ядрена вреда срещу експлоатиращия, ако размерът на финансовата гаранция е недостатъчен за обезщетяване на такива иски, но не повече от размера на финансовата гаранция, определен съгласно настоящата точка.“

2. Към точка 1 се добавя нова буква (b), както следва:

„(b) Независимо от предвиденото в буква (а) от настоящата точка, когато отговорността на експлоатиращия е неограничена, държавата, в която се намира инсталацията, може да определи по-нисък размер на финансовата гаранция на експлоатиращия предвид естеството на ядрената инсталация или на използваните ядрени вещества и предвидимите последствия, ако в тази инсталация настъпи авария, при условие че този определен размер в никакъв случай не е по-малък от 5 милиона СПТ и при условие че държавата, в която се намира инсталацията, осигури изплащането на уважени иски за обезщетение за ядрена вреда срещу експлоатиращия, като предостави необходимите средства, ако размерът на застраховката или друга финансова гаранция е недостатъчен за обезщетяване на такива иски, до ограничението, предвидено съгласно буква (а) от настоящата точка.“

3. В точка 3 след текста „от този член“ се добавя текстът „или с член V, точка 1, букви (b) и (c)“.

Член 10

Член VIII от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. Текстът на член VIII става точка 1 на този член.

2. Добавя се нова точка 2, както следва:

„2. При спазване на правилото, предвидено в член VI, точка 1, буква (c), когато при предявени иски срещу експлоатиращия вредата, която подлежи на обезщетение по настоящата конвенция, надвишава или е възможно да надвишава максималния размер, определен съобразно член V, точка 1, с предимство при разпределението на обезщетението се ползват иски за обезщетение при смърт или телесна повреда.“

Член 11

В края на член X от Виенската конвенция от 1963 г. се добавя ново изречение, както следва:

„С правото на регресен иск, предвидено с настоящия член, може да се ползва също и държавата, в която се намира инсталацията, доколкото тази държава е предоставила публични средства по силата на настоящата конвенция.“

Член 12

Член XI от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. Добавя се нова точка 1а, както следва:

„1а. Когато ядрена авария възникне в рамките на изключителната икономическа зона на дадена договаряща се страна или, когато не е установена такава зона, то в рамки, които не надхвърлят границите на една изключителна икономическа зона, ако такава зона е трябвало да бъде установена, съдилищата на тази страна са единствено компетентни по смисъла на настоящата конвенция да разглеждат иски относно ядрена вреда в резултат от тази ядрена авария. Предходният текст е приложим, ако въпросната договаряща се страна е уведомила за тази зона депозитаря преди ядрената авария. Нищо в настоящата точка не се интерпретира като разрешение за упражняване на юрисдикция по начин, противоречащ на международното морско право, включително на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право.“

2. Точка 2 се заменя със следния текст:

„2. Когато ядрена авария възникне извън територията на някоя от договарящите се страни или извън пространство, за което е било изпратено уведомление по силата на точка 1а, или мястото на ядрената авария не може със сигурност да бъде определено, то съдилищата на държавата, в която се намира инсталацията на отговорния експлоатиращ, са компетентни да разглеждат искове относно ядрена вреда.“

3. Изписва се „, 1а“ след числото „1“ на първия ред в текста на точка 3 и в буква (b) от точка 3.

4. Добавя се нова точка 4, както следва:

„4. Договарящата се страна, чиито съдилища имат юрисдикция, гарантира, че едно-единствено от нейните съдилища е компетентно да се произнесе за дадена ядрена авария.“

Член 13

След член XI се добавя нов член XI А, както следва:

„Член XI А

Договарящата се страна, чиито съдилища имат юрисдикция, гарантира, че по отношение на искове за обезщетение за ядрена вреда:

- (a) всяка държава може да предяви иск от името на лицата, претърпели ядрена вреда, които са граждани на тази държава, или които са с местонахождение или местопребиваване на нейна територия и са дали своето съгласие за това; както и
- (b) всяко лице може да предяви иск за упражняване, по смисъла на настоящата конвенция, на правата, придобити по суброгация или цесия.“

Член 14

Текстът на член XII от Виенската конвенция от 1963 г. се заменя със следния текст:

„Член XII

1. Решение на компетентен съд на договаряща се страна, което повече не подлежи на обикновените форми на преразглеждане, се признава освен:

- (a) когато решението е било получено чрез измама;
  - (b) когато на страната, срещу която е било постановено решението, не е била дадена задоволителна възможност да представи своя случай; или
  - (c) когато решението противоречи на обществения правопорядък на договарящата се страна, на територията на която се търси признаването, или не съответства на основните норми на правосъдието.
2. Съдебно решение, признато съобразно с точка 1 от настоящия член, след представянето му за изпълнение в съответствие с формалностите, изисквани от законодателството на договарящата се страна, в която се търси изпълнението, подлежи на изпълнение, както ако то е решение на съда на тази договаряща се страна. Съществува на иска, по който е било постановено решение, не подлежи на последващо съдебно разглеждане.“

Член 15

Член XIII от Виенската конвенция от 1963 г. се изменя, както следва:

1. Текстът на член XIII става точка 1 на този член.

2. Добавя се нова точка 2, както следва:

„2. Независимо от предвиденото в точка 1 от настоящия член, когато обезщетението за ядрена вреда надхвърля сумата от 150 милиона СПТ, законодателството на държавата, в която се намира инсталацията, може да предвижда дерогация от разпоредбите на настоящата конвенция по отношение на ядрена вреда, претърпяна на територията на друга държава или в която и да е морска зона на друга държава, установена съгласно международното морско право, която друга държава има ядрена инсталация на тази територия към момента на аварията и доколкото не предоставя реципрочни ползи с еквивалентна стойност.“

Член 16

Текстът на член XVIII от Виенската конвенция от 1963 г. се заменя със следния текст:

„Настоящата конвенция не засяга правата и задълженията на договарящата се страна по общите правила на международното публично право.“

Член 17

След член XX от Виенската конвенция от 1963 г. се добавя нов член XX A, както следва:

„Член XX A

1. В случай на спор между договарящи се страни относно тълкуването или прилагането на настоящата конвенция заинтересованите страни провеждат консултации за уреждане на спора чрез преговори или друг мирен начин на уреждане по взаимно съгласие.

2. Когато спор с такъв характер, както е посочено в точка 1 от настоящия член, не може да бъде уреден в срок до шест месеца от датата на искането за консултации, посочено в точка 1 от настоящия член, той се предава за разрешаване чрез арбитраж или се отнася до Международния съд по искане на която и да е от страните по спора. Когато спорът бъде предаден на арбитраж и ако в срок до шест месеца от датата на искането страните по спора не могат да постигнат съгласие относно организацията на арбитража, една от страните може да поиска от председателя на Международния съд или от генералния секретар на Организацията на обединените нации да определи един или повече арбитри. В случай на противоречиви искания на страните по спора с предимство се ползва искането до генералния секретар на Организацията на обединените нации.

3. Когато дадена държава ратифицира, приема, утвърждава или се присъединява към настоящата конвенция, тя може да декларира, че не се счита обвързана с едната или двете процедури по уреждане на спорове, предвидени в точка 2 от настоящия член. Останалите договарящи се страни няма да бъдат обвързани с дадена процедура по уреждане на спорове, предвидена в точка 2 от настоящия член, по отношение на договаряща се страна, за която е в сила такава декларация.

4. Договаряща се страна, направила декларация съгласно точка 3 от настоящия член, може по всяко време да я оттегли чрез уведомяване на депозитаря.“

Член 18

1. Заличават се членове XX—XXV, точки 2 и 3 и номерацията на точка „1“ от член XXVI, и членове XXVII и XXIX от Виенската конвенция от 1963 г.

2. Виенската конвенция от 1963 г. и настоящият протокол се четат и тълкуват между страните по настоящия протокол заедно като единен текст, който се нарича „Виенска конвенция от 1997 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда“.

Член 19

1. Държава, която е страна по настоящия протокол, но не е страна по Виенската конвенция от 1963 г., е обвързана с разпоредбите на тази конвенция, изменени по силата на настоящия протокол, по отношение на други държави, които са страни по протокола, и тази държава ще бъде обвързана с разпоредбите на Виенската конвенция от 1963 г. по отношение на държавите, които са страни по тази конвенция, ако не е изразила различно намерение по време на депозирането на документа, посочен в член 20.

2. Нищо в настоящия протокол не засяга задълженията на една държава, която е страна както по Виенската конвенция от 1963 г., така и по настоящия протокол, по отношение на държава, която е страна по Виенската конвенция от 1963 г., но не е страна по настоящия протокол.

Член 20

1. Настоящият протокол е отворен за подписване от всички държави в седалището на Международната агенция за атомна енергия във Виена от 29 септември 1997 г. до влизането му в сила.

2. Настоящият протокол подлежи на ратифициране, приемане или утвърждаване от държавите, които са го подписали.

3. Всяка държава, която не е подписала настоящия протокол, може да се присъедини към него след влизането му в сила.

4. Документите за ратифициране, приемане, утвърждаване или присъединяване се депозират при генералния директор на Международната агенция за атомна енергия, който е депозитар на настоящия протокол.

Член 21

1. Настоящият протокол влиза в сила три месеца след датата на депозирането на петия документ за ратифициране, приемане или утвърждаване.

2. За всяка държава, която ратифицира, приема, утвърждава или се присъединява към настоящия протокол след депозирането на петия документ за ратифициране, приемане или утвърждаване, настоящият протокол влиза в сила три месеца след датата на депозирането от страна на тази държава на съответния документ.

Член 22

1. Всяка договаряща се страна може да денонсира настоящия протокол с писмено уведомление до депозитаря.

2. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване на уведомлението от депозитаря.

3. Денонсирането от която и да било от страните по настоящия протокол на Виенската конвенция от 1963 г. в съответствие с член XXVI от конвенцията не се счита по никакъв начин за денонсиране на Виенската конвенция от 1963 г. във вида ѝ след изменението с настоящия протокол.

4. Независимо от денонсирането на настоящия протокол от договаряща се страна в съответствие с настоящия член, разпоредбите на настоящия протокол продължават да се прилагат за всяка ядрена вреда, причинена от ядрена авария, възникнала преди влизането в сила на това денонсиране.

Член 23

Депозитарят уведомява незабавно държавите, които са страни по протокола, и всички останали държави за:

- (a) всяко подписване на настоящия протокол;
- (b) всяко депозиране на документ за ратифициране, приемане, утвърждаване или присъединяване;
- (c) влизането в сила на настоящия протокол;
- (d) всяко получено уведомление в съответствие с точка 1а от член XI;
- (e) искания за свикване на конференция за ревизия съгласно член XXVI от Виенската конвенция от 1963 г. и на заседание на договарящите се страни съгласно член V D от Виенската конвенция от 1963 г. с нейното изменение с настоящия протокол;
- (f) уведомления за денонсиране, получени съгласно член 22, и други съответни уведомления във връзка с настоящия протокол.

Член 24

1. Оригиналът на настоящия протокол, английският, арабският, испанският, китайският, руският и френският текст на който са еднакво автентични, се предава за съхранение при депозитаря.

2. Международната агенция за атомна енергия установява консолидирания текст на Виенската конвенция от 1963 г. с нейното изменение с настоящия протокол на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език, както това е определено в приложението към настоящия протокол.

3. Депозитарят изпраща на всички държави заверени копия на настоящия протокол заедно с консолидирания текст на Виенската конвенция от 1963 г. с нейното изменение с настоящия протокол.

В УВЕРЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за тази цел, подписаха настоящия протокол.

Съставен във Виена на дванадесети септември хиляда деветстотин деветдесет и седма година.

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 785/2013 НА КОМИСИЯТА

от 14 август 2013 година

за одобрение на изменение, което не е несъществено, в спецификацията на название, вписано в регистъра на защитените наименования за произход и на защитените географски указания [Miel de La Alcarria (ЗНП)]

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ⁽¹⁾, и по-специално член 52, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕС) № 1151/2012 отмени и замени Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни ⁽²⁾.
- (2) В съответствие с член 9, параграф 1, първа алинея от Регламент (ЕО) № 510/2006 Комисията разгледа заявлението на Испания за одобрение на изменение в специ-

фикацията на защитеното наименование за произход „Miel de La Alcarria“, регистрирано по силата на Регламент (ЕО) № 1107/96 на Комисията ⁽³⁾.

- (3) Тъй като въпросното изменение не е несъществено, в съответствие с член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 510/2006 Комисията публикува заявлението за изменение в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁴⁾. Тъй като Комисията не получи никакви възражения съгласно член 7 от горепосочения регламент, изменението в спецификацията следва да бъде одобрено,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Одобрява се публикуваното в *Официален вестник на Европейския съюз* изменение в спецификацията, свързано с посоченото в приложението към настоящия регламент название.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 14 август 2013 година.

За Комисията,
от името на председателя,
Johannes HAHN
Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

⁽³⁾ ОВ L 148, 21.6.1996 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 302, 6.10.2012 г., стр. 24.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Земеделски продукти, изброени в приложение I към Договора, предназначени за консумация от човека:

Клас 1.4. Други продукти от животински произход (яйца, мед, различни млечни продукти, с изключение на масло, и др.)

ИСПАНИЯ

Miel de La Alcarria (ЗНП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 786/2013 НА КОМИСИЯТА

от 16 август 2013 година

за изменение на приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на разрешените стойности на йесотоксини в живи двучерупчести мекотели

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход⁽¹⁾, и по-специално член 10, параграф 1, буква г) от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 853/2004 се определят специфични правила за хигиената на храните от животински произход за предприятията за хранителни продукти. В регламента се предвижда, че предприятията за хранителни продукти следва да гарантират, че общото количество на някои морски биотоксини в живите двучерупчести мекотели, които се пускат на пазара за консумация от човека, измерени в цялото тяло или в отделни ядовити части, не надхвърля стойностите, определени в раздел VII, глава V, точка 2 от приложение III към него. В точка 2, буква г) от посочената глава се определя максималната разрешена стойност за йесотоксини, 1 милиграм еквивалент йесотоксини на килограм.
- (2) През декември 2008 г. Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) прие становище на Експертната група по замърсителите в хранителната верига във връзка с искане на Европейската комисия относно морските биотоксини в черупчестите мекотели (група на йесотоксините)⁽²⁾. Съгласно това становище в редица изследвания за остра токсичност, вследствие на перорален прием на йесотоксини, не са наблюдавани смъртност, нито клинични признаци на токсичност. Освен това ЕОБХ заключи, че една порция черупчести мекотели следва да не съдържа повече от 3,75 милиграма еквивалент йесотоксини на килограм. Това количество надхвърля

настоящата разрешена стойност, определена в раздел VII, глава V, точка 2, буква г) от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004.

- (3) На 32-то заседание на Комитета на Кодекса по рибата и рибните продукти (1—5 октомври 2012 г.) бе потвърдено изключването на йесотоксините от списъка на морските биотоксини, които следва да се изследват на международно равнище.
- (4) С оглед на становището на ЕОБХ и на заключенията от 32-то заседание на Комитета на Кодекса по рибата и рибните продукти е целесъобразно настоящата разрешена стойност за йесотоксините да се увеличи на 3,75 милиграма еквивалент йесотоксини на килограм.
- (5) Приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 следва да бъде съответно изменено.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните и нито Европейският парламент, нито Съветът възрази срещу тях,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004, точка 2, буква г) от глава V на раздел VII се заменя със следното:

„г) за йесотоксини, 3,75 милиграма еквивалент йесотоксини на килограм;“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 16 август 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO⁽¹⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.⁽²⁾ Бюлетин на ЕОБХ (*EFSA Journal*); (2009 г.) бр. 907, 1-62.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 787/2013 НА КОМИСИЯТА

от 16 август 2013 година

за разрешаване на употребата на препарат от *Bacillus subtilis* (АТСС РТА-6737) като фуражна добавка за пуйки за угодяване и пуйки, отглеждани за разплод (притежател на разрешителното Kemin Europa N.V.)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 1831/2003 се предвижда разрешителният режим за добавките за използване при храненето на животните, както и основанията и процедурите за предоставяне на разрешително.
- (2) В съответствие с член 7 от Регламент (ЕО) № 1831/2003 беше подадено заявление за нова употреба на препарат от *Bacillus subtilis* (АТСС РТА-6737). Заявлението беше придружено от данните и документите, изисквани съгласно член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1831/2003.
- (3) Заявлението се отнася до разрешително за нова употреба на *Bacillus subtilis* (АТСС РТА-6737) като фуражна добавка за пуйки за угодяване и пуйки, отглеждани за разплод, която следва да бъде класифицирана в категорията „зоотехнически добавки“.
- (4) Употребата на посочения препарат от *Bacillus subtilis* (АТСС РТА-6737) беше разрешена за десет години за пилета за угодяване с Регламент (ЕС) № 107/2010 на Комисията ⁽²⁾, за пилета, отглеждани за кокошки носачки, патици за угодяване, пъдпъдъци, фазани, яребици, токачки, гълъби, гъски за угодяване и шрауси — с Регламент за изпълнение (ЕС) № 885/2011 на Комисията ⁽³⁾, и за отбити прасенца и отбити животни от

семејство свине (*Suidae*), различни от домашни свине (*Sus scrofa domesticus*) — с Регламент за изпълнение (ЕС) № 306/2013 на Комисията ⁽⁴⁾.

- (5) Европейският орган за безопасност на храните („Органът“) потвърди в становището си от 13 март 2013 г. ⁽⁵⁾ предишното си заключение, че при предложените условия на употреба препаратът от *Bacillus subtilis* (АТСС РТА-6737) се счита за безопасен за здравето на животните и човешкото здраве и за околната среда. Органът също заключи, че добавката може да подобри зоотехническите показатели при пуйките за угодяване, като това заключение може да се направи и по отношение на пуйките, отглеждани за разплод. Органът не счита, че са необходими специални изисквания за мониторинг след пускането на пазара. Той също така потвърди доклада относно метода за анализ на фуражната добавка във фуражите, представен от референтната лаборатория, определена с Регламент (ЕО) № 1831/2003.
- (6) При оценката на препарата от *Bacillus subtilis* (АТСС РТА-6737) се установи, че са изпълнени условията за разрешаване, посочени в член 5 от Регламент (ЕО) № 1831/2003. Поради това употребата на посочения препарат следва да бъде разрешена съгласно указаното в приложението към настоящия регламент.
- (7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Разрешава се употребата на посочения в приложението препарат, който спада към категорията „зоотехнически добавки“ и към функционалната група „стабилизатори на чревната флора“, като добавка при храненето на животните при спазване на определените в същото приложение условия.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.⁽²⁾ ОВ L 36, 9.2.2010 г., стр. 1.⁽³⁾ ОВ L 229, 6.9.2011 г., стр. 3.⁽⁴⁾ ОВ L 91, 3.4.2013 г., стр. 5.⁽⁵⁾ EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ) 2013 г.; 11(4):3176

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 16 август 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Идентификационен номер на добавката	Наименование на притежателя на разрешителното	Добавка	Състав, химична формула, описание, метод за анализ	Вид или категория на животните	Максимална възраст	Минимално съдържание	Максимално съдържание	Други разпоредби	Срок на валидност на разрешителното
						CFU/kg пълноценен фураж със съдържание на влага 12 %			
Категория „зоотехнически добавки“. Функционална група „стабилизатори на чревната флора“									
4b1823	Kemin Europa N.V.	<i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)	<p>Състав на добавката</p> <p>Препарат от <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737), съдържащ минимум 1×10^{10} CFU/g добавка</p> <p>в твърдо състояние</p> <p>Характеристика на активното вещество:</p> <p>Жизнеспособни спори на <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)</p> <p>Метод за анализ ⁽¹⁾</p> <p>Преброяване: метод чрез разстилане върху пластина при използване на триптон-соев агар, с предварително подгряване на фуражните проби.</p> <p>Идентификация: метод на пулсова гел електрофореза (PFGE).</p>	Пуйки за угояване и пуйки, отглеждани за разплод	—	1×10^8	—	<p>1. В упътването за употреба на добавката и премикса да се посочат условията на съхранение и устойчивостта при гранулиране.</p> <p>2. Употребата е разрешена във фуражите, съдържащи разрешените кокцидиостатици: диклазурил, робенидин хидрохлорид, ласалоцид А натрий, мадурамицин амоний или монензин натрий, при условие че въпросният кокцидиостатик е разрешен за съответните животински видове.</p>	6 септември 2023 г.

(1) Подробна информация относно методите за анализ може да бъде намерена на интернет адреса на референтната лаборатория на Общността: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 788/2013 НА КОМИСИЯТА**от 16 август 2013 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности

при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.

(2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 16 август 2013 година.

*За Комисията,
от името на председателя,*

Jerzy PLEWA

*Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0709 93 10	TR	133,6
	ZZ	133,6
0805 50 10	AR	107,7
	CL	102,1
	TR	70,0
	UY	105,6
	ZA	99,1
	ZZ	96,9
0806 10 10	EG	186,1
	MA	162,1
	MX	264,4
	TR	158,7
	ZZ	192,8
0808 10 80	AR	193,0
	BR	112,1
	CL	142,9
	CN	75,0
	NZ	122,9
	US	141,8
	ZA	118,7
	ZZ	129,5
0808 30 90	AR	184,1
	CL	146,4
	TR	152,1
	ZA	110,8
	ZZ	148,4
0809 30	TR	148,6
	ZZ	148,6
0809 40 05	BA	50,5
	TR	101,0
	ZZ	75,8

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 2 май 2013 година

относно държавна помощ SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) приведена в действие от Франция в полза на Société Nationale Corse Méditerranée и Compagnie Méridionale de Navigation

(нотифицирано под номер C(2013) 1926)

(само текстът на френски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2013/435/EC)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, алинея първа от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) ⁽²⁾,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с горепосочените разпоредби ⁽³⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) С писма от 27 септември, 30 ноември и 20 декември 2007 г. Комисията получи жалба от дружество Corsica Ferries относно неправомерна и несъвместима помощ, в която се твърди, че дружеството Société nationale Corse-Méditerranée (наричано по-долу „SNCM“) и дружеството Compagnie Maritime de Navigation („CMN“) са получили благодарение на споразумение за възлагане на обществена услуга, подписано между Териториалния орган на Корсика (Collectivité territoriale de Corse, наричан по-долу „ОТС“) и Службата по транспорт на Корсика (Office des transports de Corse, наричана по-долу „ОТС“) от една страна и SNCM и CMN от друга страна. Това споразумение (наричано по-долу „СВОУ“) се отнася за морските връзки между Корсика и Марсилия за периода 2007—2013 г. С писма от 20 май 2010 г., 16 юли 2010 г., 22 март 2011 г., 22 юни 2011 г., 15 декември 2011 г. и 10 януари 2012 г. жалбоподателят изпрати допълнителни сведения в подкрепа на своята жалба.

(2) С писма от 17 март 2008 г., 12 ноември 2008 г., 13 октомври 2011 г. и 14 декември 2011 г. Комисията поиска допълнителни сведения от Франция. Френските органи представиха коментарите и отговорите си с писма съответно от 3 юни 2008 г., 14 януари 2009 г., 7 декември 2011 г. и 20 януари 2012 г.

(3) С писмо от 27 юни 2012 г. Комисията информира Франция за решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) относно предполагаема помощ в полза на SNCM и CMN, включени в СВОУ. Решението на Комисията („решението за откриване“) беше публикувано в Официален вестник на Европейския съюз ⁽⁴⁾ на 5 октомври 2012 г.

(4) Френските органи представиха коментарите и отговорите си с писма съответно от 13 юли 2012 г., 7 септември 2012 г., 14 ноември 2012 г. и 16 януари 2013 г.

(5) Дружествата Corsica Ferries, SNCM и CMN представиха мненията си през определения за това срок в решението за откриване. С писма от 22 октомври 2012 г. и 21 декември 2012 г. Комисията препрати тези мнения на френските органи. Франция представи коментарите си по мненията на третите страни с писма от 3 януари 2013 г. и 12 февруари 2013 г.

2. ФАКТИ

2.1. ВРЪЗКА МЕЖДУ КОРСИКА И КОНТИНЕНТА

(6) Както се припомня в решението за откриване, териториалното единство между Корсика и континента от 25 години насам се е осигурявало чрез първата подписана през 1976 г. концесия между SNCM и CMN от една страна и държавата от друга страна. От 1 януари 2002 г. SNCM и CMN са обслужвали само линиите, тръгващи от Марсилия по силата на договор за възлагане на обществена услуга, подписан между Териториалния орган и ОТС за петгодишен период.

⁽¹⁾ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 364, 12.12.1992 г., стр. 7.

⁽³⁾ ОВ C 301, 5.10.2012 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ C 301, стр. 1.

- (7) За другите линии паралелно е бил въведен механизъм за социално подпомагане ⁽⁵⁾. Последният, както и удължаването му за периода 2007—2013 г., са били одобрени от Комисията ⁽⁶⁾.
- (8) От 1 юли 2007 г. SNCM и CMN обслужват линиите между Марсилия и Корсика по силата на СВОУ, сключено на 7 юни 2007 г. (вж. раздел 2.5 по-долу). Това споразумение изтича на 31 декември 2013 г.
- (9) Основните дружества, които оперират на пазара на морския транспорт между континенталната част на Франция и Корсика, са SNCM, CMN (вж. раздели 2.2 и 2.3 по-долу) и дружеството Corsica Ferries, което осъществява транспортни услуги с начална точка Тулон и с начална точка Ница.
- (10) Обслужването на Корсика от дълги години се характеризира със силно изразен сезонен характер, тъй като по-голямата част от пътническия трафик е през летните месеци. През изминалото десетилетие основната тенденция на транспортния пазар между Корсика и континентална Франция е развитието на предлагането на транспорт с начална точка Тулон, превърнал се в първото по важност пристанище за обслужването на Корсика по отношение на трафика. Трябва да се отбележи по-специално, че тенденцията за увеличаване на трафика от Тулон започва още преди въвеждането на механизма за социално подпомагане през 2002 г. и все още продължава ⁽⁷⁾. Тези промени са придружени с нарастване на пазарния дял на дружеството Corsica Ferries.

2.2. SNCM

- (11) SNCM е морско дружество със седалище в Марсилия, избрано през 1976 г. от френското правителство за осигуряването на териториалното единство с Корсика. То обслужва всички линии към Корсика, които тръгват от Марсилия и Ница, като свързва пристанищата им с пристанищата на Аячо, Бастиа, Калви, Л'Ил-Рус, Порто-Векио и Проприано.
- (12) SNCM обслужва и линиите до Сардиния (Порто Торес), тръгващи от Марсилия и от Корсика (Аячо и Проприано).

⁽⁵⁾ Този механизъм, наречен „Социална схема за индивидуални помощи въз основа на член 87, параграф 2 от Договора“, е предназначен за живеещите на острова, но и за някои социално обусловени категории, и е приложим за линиите, свързващи Корсика с пристанищата на Тулон и Ница. За всеки пътник с право на преференциална тарифа транспортните дружества предварително финансират тарифна отстъпка, която впоследствие им бива възстановена.

⁽⁶⁾ Решение от 2 юли 2002 г. по делото за държавна помощ № N 781/2001 — Франция — Социална схема за индивидуални помощи за обслужването по море на Корсика и решение от 23 април 2007 г. по делото за държавна помощ № N 13/2007 г. — Франция — Удължаване на социалната схема за индивидуални помощи за обслужването по море на Корсика № N 781/2001.

⁽⁷⁾ Вж. например становище № 12-A-05 от 17 февруари 2012 г. на органа по конкуренцията относно морския транспорт между Корсика и континента, параграф 125.

Накрая дружеството осигурява връзката между Алжир (град Алжир, Сикда, Беджая, Оран) и Тунис за линиите, които тръгват от Сет, Марсилия и Тулон.

- (13) До май 2006 г. SNCM е притежавало 80 % от дружеството Compagnie générale maritime et financière (CGMF) ⁽⁸⁾ и 20 % от дружеството Société nationale des chemins de fer (SNCF). На 26 януари 2005 г. френското правителство е започнало процес на приватизация на SNCM, в резултат на който е одобрена кандидатурата на Butler Capital Partners (38 % от дяловете), асоциирано с групата Connex, дъщерно дружество на Veolia (28 % от дяловете). Служителите получават 9 % от дяловете, докато държавата запазва оставащите 25 % чрез CGMF.
- (14) При приватизацията е била предвидена клауза за прекратяване в полза на Butler Capital Partners и Veolia, на която купувачите е можело да се позоват в следните случаи:

— в случай на решение на СТС да започне консултация за сключване на споразумение за възлагане на обществена услуга с влизане в сила на 1 януари 2007 г., което в значителна степен не съответства на насоките, приети от Териториалната асамблея на Корсика за обслужването на морските линии между Марсилия и Корсика, считано от 1 януари 2007 г. ⁽⁹⁾;

— в случай на възлагане на СВОУ на трето лице или на SNCM при силно влошени икономически условия.

- (15) Прехвърлянето към частния сектор е било придружено от набор от мерки за реструктуриране, предмет на отделна процедура що се отнася до правото на държавни помощи ⁽¹⁰⁾.
- (16) На 10 ноември 2008 г. Butler Capital Partners е прехвърлило своите дялове на Veolia Transport. През 2011 г. Veolia Transport се е сляло с Transdev и

⁽⁸⁾ 100 % от капитала е собственост на френската държава.

⁽⁹⁾ Тези насоки са били приети на 24 март 2006 г., вж. раздел 2.4.1 по-долу.

⁽¹⁰⁾ С 58/2002 (ex N 118/02) — Франция — относно въведените от Франция мерки в полза на Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée, прието на 25 февруари 2003 г., ОВ L 61, 7.2.2004 г., стр. 13. На 15 юни 2005 г. по дело T-349/03 Общият съд анулира решението от 2003 г. поради неправилно определяне на помощта като минимална. След като са приети нови мерки за реструктуриране, Комисията открива процедура С 58/2002 с решение от 13 септември 2006 г. Комисията прие ново решение на 8 юли 2008 г., ОВ L 255, 27.8.2009 г., стр. 180. Това решение е частично анулирано от Общия съд (дело T-565/08) след подаден иск от дружеството Corsica Ferries France. SNCM и Франция са подали жалба за отмяна на това решение пред Съда (дело C-533/12 P и C-536/12 P).

заедно образуват дружеството Veolia Transdev⁽¹¹⁾, което към онзи момент притежава 66 % от дяловете. На 30 март 2012 г. Veolia Environnement е сключило със CDC споразумение, според което поема 66 % от капитала на SNCM, докогато собственост на съвместното предприятие, срещу цена за прехвърлянето от 1 EUR.

- (17) Понастоящем SNCM обслужва флот от десет кораба, шест от които фериботи⁽¹²⁾ и четири смесени карго-съдове, Jean Nicoli⁽¹³⁾, Pascal Paoli, Paglia Orba и Monte d'Oro.

2.3. CMN

- (18) CMN е частна група, основана през 1931 г. със седалище в Марсилия, чиято основна дейност е обслужването по море на Корсика (пътническо-товарни услуги), както и на Сардиния.

- (19) Преди 2 октомври 2009 г. 53,1 % от CMN са били собственост на Compagnie Méridionale de Participations (CMP), 45 % — на SNCM и 1,9 % — на работещите в дружеството. 55 % от CMP съответно са били собственост на Société de travaux industriels et maritimes d'Orbigny (STIM d'Orbigny), дъщерно дружество на групата STEF-TFE, и 45 % — на Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH), изцяло притежавано дъщерно дружество на SNCM. Оттогава дяловете, които SNCM е притежавало пряко и косвено в CMN, са били изкупени от групата STEF. Така групата STEF придобива 97,9 % от капитала на CMN, докато служителите му притежават 2,1 % от дяловете.

- (20) CMN обслужва една част от трите линии между Корсика и Марсилия (Марсилия-Аячо, Марсилия-Бастия и Марсилия-Проприано) по силата на СВОУ (вж. раздел 2.5 по-долу). Извън възлагането на обществената услуга дружеството обслужва една връзка до Сардиния (Порто Торес). За да изпълнява дейностите си в рамките на ВОУ, CMN разполага с три смесени карго-съдове — Girolata, Piana (който заменя Scandola) и Kalliste.

2.4. ДОГОВОР ЗА ВЪЗЛАГАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНА УСЛУГА ЗА 2007—2013 Г.

2.4.1. ПРОЦЕДУРА ЗА ВЪЗЛАГАНЕ НА СВОУ

- (21) В настоящия раздел Комисията само припомня накратко процедурата за възлагане на СВОУ, подробно описана в решението за откриване.

⁽¹¹⁾ През 2011 г. Veolia Transdev е било притежавано поравно от Veolia Environnement и Caisse des Dépôts et Consignations (CDC).

⁽¹²⁾ От тях само Napoléon Bonaparte и Danielle Casanova са били редовно използвани за извършване на услугите в рамките на ВОУ от 2007 г. насам. Другите четири ферибота, обслужвани от SNCM през 2013 г., са Méditerranée, Corse, Ile de Beauté и Excelsior.

⁽¹³⁾ Jean Nicoli е заменил Monte Cinto за изпълнение на услугите в рамките на ВОУ през 2009 г.

- (22) На 24 март 2006 г. Асамблеята на Корсика с решение № 06/22 е одобрила принципа за подновяване на възлагане на обществената услуга за обслужването по море на пристанищата на Бастия, Аячо, Балан (ГИЛ Рус и Калви), Порто-Векио и Проприано от пристанището на Марсилия, считано от 1 януари 2007 г.

- (23) На 27 май 2006 г. в Официален вестник на Европейския съюз (ОВ) и на 9 юни 2006 г. в ежедневника *Les Echos* е публикувано обявление за конкурентна тръжна процедура. Подадени са четири оферти⁽¹⁴⁾. След решението от 11 декември 2006 г. на Съвета по конкуренцията⁽¹⁵⁾ и решението на Държавния съвет на 15 декември 2006 г.⁽¹⁶⁾ процедурата за възлагане на обществена поръчка е била отменена изцяло, за да се осигури спазването на задължението за конкуриране.

- (24) С решение № 06/263 АС от 22 декември 2006 г. Асамблеята на Корсика е решила да възобнови процедурата за възлагане на обществената услуга и да удължи текущото споразумение до 30 април 2007 г.

- (25) На 30 декември 2006 г. в ОВ, на 4 януари 2007 г. в *Les Échos* и на 5 януари 2007 г. във вестника *Marine Marchande* е публикувано ново обявление за покана за представяне на оферти. Двама кандидати подават своите оферти, групата на SNCM и CMN⁽¹⁷⁾ от една страна и дружеството Corsica Ferries⁽¹⁸⁾ от друга страна.

- (26) Предложените икономически параметри от групата SNCM/CMN в цялостната им оферта са представени в решението за откриване⁽¹⁹⁾. На 28 март 2007 г. групата SNCM/CMN е изпратила на ОТС изменена версия на офертата си, изразяваща се по-конкретно в значително намаление на исканата субсидия в замяна на цялостната оферта. Променено е очакваното ниво на трафика, продажната стойност на някои кораби от групата, датата на наемане на нови кораби и равнището на спестяване на разходи спрямо цялостната оферта и офертите за всяка отделна линия.

⁽¹⁴⁾ Цялостна и неделима оферта от SNCM за всички линии; оферта от дружеството Corsica Ferries с различни опции; оферта от CMN за шест различни индивидуални предложения; оферта от образувателната за целта група от дружеството Corsica Ferries и CMN с две опции.

⁽¹⁵⁾ Вж. съображение 24 от решението за откриване.

⁽¹⁶⁾ Вж. съображение 25 от решението за откриване.

⁽¹⁷⁾ Едната оферта се е отнасяла за всяка от петте морски линии за обществената услуга, а другата е предлагала пълен и неделим пакет за всичките пет морски линии.

⁽¹⁸⁾ Дружеството Corsica Ferries е представило оферти за маршрутите Марсилия-Аячо, Марсилия-Порто-Векио и Марсилия-Проприано, както и цялостна оферта за тези три линии.

⁽¹⁹⁾ Вж. параграф 30 от решението за откриване.

(27) След като датата за влизане в сила на новото споразумение и на друга процедура за договаряне е отложена за 1 юли 2007 г. от Асамблеята на Корсика, ОТС е предложила офертата на Corsica Ferries⁽²⁰⁾ да бъде отхвърлена.

(28) С решение № 07/108 от 7 юни 2007 г. Асамблеята на Корсика е възложила на групата, съставена от SNCM и CMN, обществената услуга за обслужването по море между пристанището на Марсилия и пристанищата на Корсика и с решение от същата дата председателят на изпълнителния съвет на Териториалния орган е бил упълномощен да подпише СВОУ (наричани по-долу „двете решения от 7 юни 2007 г.“).

2.4.2. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ВАЛИДНОСТТА НА ДВЕТЕ РЕШЕНИЯ ОТ 7 ЮНИ 2007 Г.

(29) На 24 януари 2008 г. административният съд на Бастия е отхвърлил молбата на Corsica Ferries за отмяна на двете решения от 7 юни 2007 г. По-късно на 7 ноември 2011 г. апелативният административен съд на Марсилия е отменил решението на административния съд на Бастия от 24 януари 2008 г., както и двете решения от 7 юни 2007 г.

(30) В своето решение апелативният административен съд е установил нарушение на Регламент № 3577/92 относно морския каботаж⁽²¹⁾ („регламента за каботажа“), както и е определил като неправомерна държавната помощ в рамките на СВОУ. В съдебното решение се посочва, че съгласно член 7, точка 1 от него, СВОУ не изпълнява третия критерий от съдебната практика Altmark⁽²²⁾. Следователно съдът е наредил на Териториалния орган на Корсика да прекрати по взаимно съгласие СВОУ преди 1 септември 2012 г.⁽²³⁾

(31) След жалба, подадена от SNCM и CMN, на 13 юли 2012 г. Държавният съвет е отменил решението от

⁽²⁰⁾ ОТС е счела, че дружеството Corsica Ferries не е било в състояние да определи твърдо и категорично датата, на която ще може да започне да извършва услугите, а от друга страна не е отговаряло на условието за максимална възраст на корабите, определено в правилата за поканата за представяне на оферти.

⁽²¹⁾ Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж); ОВ L 364, 12.12.1992 г., стр. 7.

⁽²²⁾ Решение на Съда от 24 юли 2003 г. по дело Altmark Trans GmbH и Regierungspräsidium Magdeburg c/ Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, C-280/00, Recueil 2003, стр. 7747.

⁽²³⁾ Решение на апелативния административен съд на Марсилия от 7 ноември 2011 г. по дело Société Corsica Ferries c/ Collectivité Territoriale de Corse, № 08MA01604. Вж. параграф 40 от решението за откриване.

7 ноември 2011 г.⁽²⁴⁾, издадено от апелативния административен съд, и е препратил делото към апелативния административен съд на Марсилия.

2.5. ПРИПОМНЯНЕ НА ОСНОВНИТЕ РАЗПОРЕДБИ ОТ СВОУ

(32) СВОУ е било подписано за периода от 1 юли 2007 г. до 31 декември 2013 г. Член 1 от него определя предмета на СВОУ като предоставянето на редовни морски услуги по всички линии от възлагането на обществената услуга (наричано по-долу „ВОУ“) между пристанището на Марсилия и следните пристанища: Бастия, Аячо, Порто-Векио, Проприано и Балан.

(33) Спецификациите, включени в приложение 1 към СВОУ, определят характера на тези услуги. По-специално в него се разграничават:

- i) постоянната „пътническо-товарна“ услуга⁽²⁵⁾, която групата SNCM-CMN трябва да осигурява целогодишно (наричана по-долу „основната услуга“) и

⁽²⁴⁾ От една страна Държавният съвет е счел, че Регламент № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки не представлява „пречка реалната нужда от обществена услуга да бъде оценена за всяка линия или маршрут за целия период или целите периоди на изпълнение на договора, без да трябва да се проучва дали тази нужда е постоянно оправдана през този период или тези периоди; следователно, като е определил за несъвместими с този регламент клаузите в спецификациите, с мотива, че допълнителната услуга, изисквана от групата, на която са възложени линиите Марсилия-Аячо, Марсилия-Бастия и Марсилия-Проприано, предназначена да поддържа в пиковите периоди постоянната услуга, осигурявана по същите линии през цялата година, е трябвало да отговаря на реална нужда за обществена услуга, различна от нуждата, задоволявана от постоянната услуга, апелативният административен съд на Марсилия е допуснал грешка при прилагане на правото“. От друга страна Държавният съвет е посочил, че обстоятелството, че член 7.1 от споразумението (вж. съображение 38 по-долу) „тоже да доведе до вземане на решение от публичното юридическо лице, за чиято сметка е било необходимо изпращане на предварително уведомление до Европейската комисия, само по себе си не води до определянето на тази клауза като постоюща на член 7 от ДФЕС, и че с приетането на обратното съдът е допуснал грешка в правната квалификация на фактите“.

⁽²⁵⁾ По линиите Марсилия-Бастия, Марсилия-Аячо и Марсилия-Порто-Векио изпълнителите трябва да предлагат във всяка посока минимален капацитет за пътнически превоз с най-малко 450 спални места в поне 140 каюти, най-малко 50 места в общи помещения и най-малко 150 места за автомобили. Линията Марсилия-Проприано трябва да предлага най-малко 200 спални места в поне 55 каюти и най-малко 55 места за автомобили. Линията Марсилия-Балан трябва да предлага най-малко 220 спални места в поне 70 каюти и най-малко 70 места за автомобили. По отношение на товарния превоз линията Марсилия-Бастия трябва да има капацитет от най-малко 1 800 линейни метра; линията Марсилия-Аячо — най-малко 1 200 линейни метра; линията Марсилия-Порто-Векио — най-малко 1 000 линейни метра; линиите Марсилия-Проприано и Марсилия-Балан — най-малко 600 линейни метра.

- ii) допълнителната пътническа услуга ⁽²⁶⁾, която трябва да се предоставя в пикови периоди, около 37 седмици в годината, по линиите Марсилия-Аячо и Марсилия-Бастия, и в периода от 1 май до 30 септември — по линията Марсилия-Проприано (наричана по-долу „допълнителната услуга“).
- (34) В член 2 от СВОУ се уточняват референтните финансови компенсации, при които изпълнителите поемат да изпълняват услугите за срока на възлагане. Сумите на референтните финансови компенсации са обобщени в таблица 4 от решението за откриване.
- (35) В член 3 от СВОУ се уточнява, че ВОУ не води до изключителност по отношение на въпросните линии, а дава възможност и на други дружества да осъществяват редовна услуга без финансова компенсация. Независимо от това даден потенциален нов участник би трябвало да отговаря на задълженията, посочени в решението за откриване ⁽²⁷⁾. Освен това член 3 постановява, че исканията за финансова компенсация на изпълнителите са били определени в зависимост от механизма за социално подпомагане ⁽²⁸⁾.
- (36) Съгласно член 5.2, алинея 3 от СВОУ окончателната финансова компенсация на всеки изпълнител за всяка година е ограничена до търговските загуби, причинени от задълженията за спазване на спецификациите, като се отчита разумна възвръщаемост от 15 % на конвенционалната стойност на флота, изчислена пропорционално на дните, в които действително е бил използван за курсовете съгласно тези задължения. Конвенционалната стойност е посочена в приложение III към СВОУ ⁽²⁹⁾.
- (37) Член 7 от СВОУ (по-долу „предпазната клауза“) позволява годишните фиксирани суми на финансовите компенсации, изплащани на изпълнителите в съответствие със задълженията им, определени в член 2 от СВОУ за срока му на действие, да се изменят.
- (38) Член 7.1 гласи, че в случай на значителна промяна в техническите, нормативните и икономическите условия на договора страните ще проведат среща, за да приемат мерки за възстановяване на първоначалното финансово равновесие „приоритетно за максималните тарифи и за адаптирането на услугите“.
- (39) В член 7.2 от СВОУ се припомня, че размерът на сумите на финансовата компенсация е определен в зависимост от очакваните приходи, пътници и трафик. Всяка година, ако абсолютната стойност на разликата между очакваните приходи ⁽³⁰⁾ и реалните приходи е над 2 % от очакваните приходи ⁽³¹⁾, за всяка категория приходи и за всеки изпълнител се предвижда корекция на финансовата компенсация чрез увеличение или намаление ⁽³²⁾.
- (40) В СВОУ ⁽³³⁾ е предвидено, че корекциите на компенсацията по силата на тази клауза би трябвало да бъдат ограничени посредством споразумение между страните през третата година от изпълнението на възлагането.
- (41) Очакваните приходи за двата вида трафик и двамата изпълнители са обобщени в таблица 5 от решението за откриване.
- (42) В съответствие с клаузата за адаптиране към споразумението за възлагане на обществена услуга е приложено писмено изменение на 28 декември 2009 г. Изменението е довело да премахването на 108 курса на година между Марсилия и Корсика. Така броят на предлаганите места е намалял от 9 000 на 8 000 през коледната ваканция, от 3 500 на 2 300 през „пролетно-есенния“ период и от 85 000 на 71 000 през „летния“ сезон за връзката Марсилия-Аячо. Капацитетът на допълнителната услуга е намалял със 7 000 места за връзката Марсилия-Проприано.
- (43) Също така ОТС преразглежда периодите за трафика, като разграничава периода на силния сезон — летният период от 11 седмици между последната седмица на юни и началото на септември, и периода на средния сезон — период от 22 седмици от април до юни и от началото на септември до края на октомври извън пролетната училищна ваканция и тази за Всички светии.
- (44) Тарифите и финансовата компенсация също търпят промени. Що се отнася до референтните финансови компенсации корекцията (стойност от 2007 г.) от 2010 г. и до 2013 г. води до намаление на годишните суми с 6,5 млн. EUR за двамата изпълнители. Преразгледаните суми на компенсацията и на очакваните приходи са посочени в таблица 7 и 8 от решението за откриване.
- (45) По силата на СВОУ ⁽³⁴⁾ 95 % от индексирания очаквани суми за компенсация са били изплатени чрез месечни вноски в седемдневен срок от предаването на общен доклад за извършените услуги. Остатъкът от компенсациите, допълнен или намален с корекциите, се изплаща годишно в 15-дневен срок от предаването на окончателния доклад за извършените услуги.
- (46) През 2007 г. общата сума на очакваните компенсации е била 659 млн. EUR. Като се имат предвид клаузите за индексация (инфлация) и корекция (разлика между реалните и очакваните приходи, промените в цените на горивото, глоби), сумата на реално изплатените компенсации до 2011 г. е, както следва:

⁽²⁶⁾ Положението с допълнителната услуга е посочено в I а) 2) (Марсилия-Аячо), I б) 2) (Марсилия-Бастия) и I д) 1.4) (Марсилия-Проприано) от спецификациите на СВОУ.

⁽²⁷⁾ Вж. съображение 44 от решението за откриване.

⁽²⁸⁾ Вж. съображение 45 от решението за откриване.

⁽²⁹⁾ Вж. съображение 46 от решението за откриване.

⁽³⁰⁾ Очакваните приходи са референтни брутни приходи, преизчислени в съответствие с прогнозирания индекс за БВП за въпросната година.

⁽³¹⁾ В член 7.2 се предвижда също „освобождаване“ с 2 % от очакваните приходи.

⁽³²⁾ Вж. съображение 49 от решението за откриване.

⁽³³⁾ В член 7.2 от СВОУ се предвижда, че клаузата за корекция спрямо реалните приходи има своята роля до прилагането на клаузата за адаптиране в член 8.

⁽³⁴⁾ Членове 5.1 и 5.2, в които са посочени условията за изплащане на финансови компенсации.

К€	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.	Общо
Общо за SNCM	34,242	77,779	82,672	78,577	87,275	360,545
<i>от които за основната услуга</i>	20,453	39,343	41,818	39,423	46,123	187,160
<i>от които за допълнителната услуга</i>	13,764	38,415	40,738	39,018	40,839	172,774
CMN	12,525	28,067	29,270	29,184	33,853	132,899
Общо	46,766	105,846	111,942	107,761	121,128	493,443

(47) Изплатените на SNCM компенсации, изцяло посочени в член 2 от СВОУ, се разпределят между основната услуга (извършвана от смесените карго-съдове) и допълнителната услуга (извършвана от пътническите кораби) според набор от правила за разделяне, в които основно се предвижда то да е пропорционално на резултата — отрицателен ⁽³⁵⁾ — преди финансовата компенсация за всеки вид услуга, посочен в отчетите за приходите и разходите от офертата на групата SNCM-CMN ⁽³⁶⁾.

3. ПРИЧИНИ, ДОВЕЛИ ДО ОТКРИВАНЕТО НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

(48) Първо, Комисията изрази съмнение относно необходимостта и пропорционалността на установеното задължение за извършване на обществена услуга, по-специално доколкото то обхваща едновременно основната и допълнителната услуга. Комисията счете, че включването на допълнителната услуга във ВОУ би могло да представлява нарушение на разпоредбите на цитирания по-горе Регламент № 3577/92, което да доведе до неспазване на първия критерий от решението по делото Altmark (*ясно определени задължения за обществена услуга*). Комисията посочи, че френските органи не са демонстрирали реална нужда от обществена услуга по отношение на така наречената допълнителна услуга, и че не е било ясно доказано тя да е необходима за доброто изпълнение на основната услуга.

(49) Второ, Комисията изрази съмнение по отношение на параметрите на компенсацията за обществена услуга, предвидени в член 7 от споразумението за възлагане на обществена услуга (вж. съображения 86—94 от решението за откриване) и съответствието им с втория критерий от решението по делото Altmark (*предварително установени критерии за определяне на сумата на компенсацията*). Освен това Комисията предварително прие, че промените в размера на очакваните приходи в рамките на подадените от изпълнителите

отделни оферти биха могли да доведат до непрозрачност на параметрите на механизма за компенсация. И накрая, някои сведения са сочели, че е имало вероятност финансови компенсации да бъдат отпуснати на изпълнителите извън рамките на СВОУ.

(50) Трето, Комисията изрази съмнение по отношение на спазването на третия критерий от решението по делото Altmark (*справедлива компенсация на разходите, дължащи се задълженията за обществена услуга*). Тя подчерта, че не разполага с необходимите сведения, въз основа на които да твърди, че съизпълнителите не са получили никакви свръхкомпенсации, по-специално във връзка с оценката за разумна печалба. Тя поиска да разбере по-специално дали член 5.2 от СВОУ (вж. съображения 95—102 от решението за откриване) е бил достатъчен за недопускането на прекомерна компенсация на разходите на доставчиците на услугите.

(51) И накрая, Комисията изрази съмнение дали процедурата за възлагане на обществената поръчка е успяла да осигури реална конкуренция и достатъчна откритост, така че да бъде избран кандидатът, способен да предостави въпросните услуги на най-ниската цена за общността в съответствие с изискванията на четвъртия критерий от решението по делото Altmark (*избор на доставчик на услуга*). По-специално Комисията не изключи възможността изискванията от спецификациите, особено за максималната възраст на флота и възможността за представяне на цялостна оферта за всички обслужвани линии, да са възпрепятствали ефективното конкуриране при възлагането на СВОУ.

(52) Ето защо тя изрази сериозно съмнение в решението си за откриване по отношение на факта дали СВОУ е отговаряло на всички критерии от решението по делото Altmark. Комисията по-специално не можа да изключи вероятността SNCM и CMN да са получили селективно предимство чрез СВОУ. Освен това, като се има предвид, че двете предприятия действат в напълно либерализиран пазар от 1 януари 1993 г. ⁽³⁷⁾, Комисията констатира също така, че това селективно предимство е можело да доведе до нарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар и да засегне търговията между държавите членки.

⁽³⁵⁾ Преди субсидията резултатът реално е отрицателен за двете (основна и допълнителна) услуги за всяка година в периода 2007—2011 г.

⁽³⁶⁾ Това правило за разпределяне се прилага към индексирани договорни компенсации. Корекциите на реалните приходи са разпределени пропорционално на установената годишна разлика за всяка от двете услуги и допълненията от конкретни стоки са причислени към основната услуга. Накрая, корекциите за горивото и удържките за неизвършените услуги са пряко причислени към съответната услуга.

⁽³⁷⁾ Регламент (ЕИО) № 3577/92, посочен по-горе.

- (53) Следователно Комисията заключи, че не е изключено получените от SNCM и CMN компенсации в рамките на СВОУ да представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Също така в решението си за откриване тя счете, че при условие че е в състояние да заключи, че задълженията за предоставяне на обществена услуга са били правилно определени, специфичните правила относно прилагането на член 106, параграф 2 от ДФЕС следва да бъдат изпълнени. Поспециално Комисията посочи рамката на Европейския съюз от 2011 г. за държавна помощ под формата на компенсация за обществени услуги⁽³⁸⁾, (наричана по-долу „рамката за УОИИ“) като приложимо правно основание, без да се засяга евентуално друго основание за съвместимост, на което Франция може да се позове.

4. КОМЕНТАРИ НА ФРАНЦИЯ

- (54) Френските органи изтъкват най-напред, че линиите извън ВОУ се осчетоводяват аналитично и отделно от връзките, обслужвани в рамките на възлагането.
- (55) След това те подчертават, че протоколът за приватизация включва една единствена клауза за прекратяване. Тази клауза е можело да се приложи в случай на решение на СТС да започне консултация за сключване на споразумение за възлагане на обществена услуга от 1 януари 2007 г., ако възлагането на обществена услуга не съответства в значителна степен на насоките, приети от Териториалната асамблея на Корсика⁽³⁹⁾. Френските органи уточняват, че тази клауза може да бъде приведена в действие и при възлагане на трето лице или на SNCM при силно влошени икономически условия.
- (56) Френските органи отбелязват впрочем, че SNCM вече няма косвено участие в CMN след 2 октомври 2009 г., тъй като всички капиталови връзки между двамата съизпълнители са били прекратени.
- (57) Те посочват също, че промените в параметрите на офертата на групата SNCM/CMN между февруари 2007 г. и 28 март 2007 г. произтичат от отчитането на измененията в очакваните нива на трафика и оперативните разходи. Що се отнася до продажната стойност, тя е оценена от независима международна агенция за брокерска дейност, която е щяла да преразгледа оценката си в интервала между двете оферти на SNCM.

⁽³⁸⁾ ОВ С 8, 11.1.2012 г., стр. 15—22.

⁽³⁹⁾ Франция се позовава на насоките за обслужването на морските линии между Марсилия и Корсика, считано от 1 януари 2007 г., приети от Териториалната асамблея на Корсика на 24 март 2006 г., вж. съображение 22 по-горе.

4.1. ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЯНЕТО КАТО ПОМОЩ

- (58) Франция е представила следните коментари по отношение на предварителната оценка дали са изпълнени критериите от решението по делото Altmark, извършена от Комисията в решението за откриване.
- (59) Относно евентуалното съществуване на елементи на държавна помощ в СВОУ френските органи се позовават на първо място на решението на Държавния съвет от 13 юли 2012 г.⁽⁴⁰⁾, което гласи, че клаузата, разрешаваща приемането на мерки за възстановяване на първоначалното икономическо равновесие, сама по себе си не съставлява помощ по смисъла на член 107 от ДФЕС.

4.1.1. ОТНОСНО ОБХВАТА НА ОБЩЕСТВЕНАТА УСЛУГА И ПЪРВИЯ КРИТЕРИЙ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

- (60) Френските органи оспорват разграничението, което Комисията прави между „основната услуга“ и „допълнителната услуга“. В противовес на това те считат, че СВОУ определя два рамкови сезона, на които съответстват различните по размер оферти поради пиковите периоди. Общо услугите биха съответствали на постоянна услуга, увеличена с допълнителен минимален капацитет, като се отчетат промените в трафика.
- (61) Относно спазването на първото условие, установено от Съда на ЕС в решението по делото Altmark, френските органи припомнят широкото право на преценка на държавите членки що се отнася до определянето на обхвата на една УОИИ. Те подчертават, че контролът на Комисията се ограничава до позволеното вследствие на явната грешка в преценката.
- (62) Също така добавят, че постоянната услуга не може да се отдели от допълнителната услуга. Френските органи се позовават на горепосоченото решение на Държавния съвет, в което се заключава, че Регламент № 3577/92 не е пречка реалната нужда за обществена услуга да се разглежда цялостно, без да трябва да се проучва дали тази нужда е постоянно оправдана. В този смисъл френските органи подчертават необходимостта да не се ограничава обхватът на обществената услуга за нерентабилните дейности, за да се гарантира изравняване. В подкрепа на позицията си последните уточняват, че спецификациите за СВОУ не изискват използването на различни кораби за постоянната и допълнителната услуга.

⁽⁴⁰⁾ Решение на Държавния съвет от 13 юли 2012 г. по делото *Compagnie méridionale de navigation, Société nationale Corse Méditerranée*, искане № 355616.

(63) По отношение на капацитета на пазарните оператори да извършват услугата за морски транспорт френските органи считат, че промените в трафика на връзката Марсилия-Корсика, сравнени с промените на връзката Тулон-Корсика, не позволяват установяването на явна грешка при определянето на обхвата на УОИИ. Те припомнят, че в решение от 11 декември 2006 г.⁽⁴¹⁾ Съветът по конкуренция е заключил, че няма заменяемост между пазарите на отделните линии за Корсика. Следователно френските органи считат, че морските връзки с начална точка Марсилия са подходящ пазар.

(64) От друга страна френските органи считат, че тенденциите към намаление на трафика, потеглящ от Марсилия през 2004 г. и 2005 г., са резултат от прекъснатото обслужване с повече от един месец поради социални протестни движения в SNCM. Обратното, увеличението на трафика, потеглящ от Тулон, донякъде е било резултат от ефекта на „скачените съдове“ с линиите, тръгващи от Италия.

(65) Накрая те твърдят, че СТС по никакъв начин не е разширил прекомерно офертата. Равнището на капацитета би било резултат именно от изискването за непрекъснатост на обществената услуга, както и в по-общ план — от разпоредбите на СВОУ, които определят тарифни задължения и задължения за качество на услугата.

4.1.2. ОТНОСНО ДРУГИТЕ КРИТЕРИИ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

(66) По отношение на спазването на втория и третия критерий от горепосоченото решение по делото Altmark френските органи на първо място посочват, че член 7.1 от СВОУ, който разрешава страните да проведат среща, за да приемат мерки за възстановяване на първоначалното финансово равновесие, няма за цел предварително да определя формулата на подобно адаптиране. Подобна свобода на действие би била необходимо условие за гъвкавостта на услугата в зависимост от средата. На второ място френските органи подчертават, че измененията на СВОУ могат да бъдат както към увеличаване, така и към намаляване на платената финансова компенсация, но и че те приоритетно се отнасят до задълженията, които имат изпълнителите, или до плащаните от потребителите цени. Според френските органи, ако е трябвало да бъде взето решение за увеличаване на компенсацията, плащана от СТС, именно тази мярка е трябвало да бъде оценена с оглед на критериите от горепосоченото решение по делото Altmark, а не самия член 7.1 от СВОУ.

(67) По отношение на спазването на четвъртия критерий от горепосоченото решение по делото Altmark френските

органи считат за достатъчно равнището на конкуренция, осигурено в процедурата за възлагане. Те изтъкват, че в тази процедура са участвали много кандидати и оферти, че няма данни за молба или жалба срещу изложените в спецификациите изисквания, че всички оферти са били реално разгледани, като председателят на СТС е направил избор измежду много оферти, и че разликите между тях по отношение на качеството не позволяват да се твърди, че е имало липса на реално конкуриране, а че последвалите спорове, свързани с ВОУ, са доказателство за реалната конкуренция.

(68) Френските органи подчертават също така независимостта между процедурата за приватизация на SNCM и процедурата за възлагане на обществената услуга, както и че по отношение на обслужването по море на Корсика отговорност носи изцяло и само СТС.

(69) В отговор на съмненията на Комисията, припомнени в съображение 51 по-горе, френските органи изтъкват накрая, че държавите членки могат законосъобразно⁽⁴²⁾ при изготвянето на договор за обществена услуга в областта на морския транспорт да налагат задължения отвъд изискванията за: 1. пристанищата, които ще се обслужват; 2. регулярността; 3. непрекъснатостта, 4. честотата; 5. капацитета за предоставяне на услугата; 6. прилаганите тарифи и 7. екипажа на кораба.

4.2. СЪВМЕСТИМОСТ С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР

(70) В допълнение френските органи считат, че в разглеждания случай са спазени всички изисквания от рамката за УОИИ по отношение на определянето на УОИИ — уточняването на периода на възлагане, не прекалено дългия срок на действие, съответствието с Директива 2006/111/ЕО относно финансовата прозрачност⁽⁴³⁾ и липсата на свръхкомпенсация.

5. МНЕНИЯ НА ТРЕТИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ

5.1. МНЕНИЕ НА ДРУЖЕСТВОТО CORSICA FERRIES

(71) Най-напред Corsica Ferries припомня икономическия залог на морския транспорт към Корсика за пазарните оператори, като изрично подчертава, че обслужването на

⁽⁴¹⁾ Решение № 06-МС-03 от 11 декември 2006 г. относно молбите за предпазни мерки в сектора на морския транспорт между Корсика и континента.

⁽⁴²⁾ Френските органи се позовават на съобщението COM(2003)595 окончателен от 22 декември 2003 г. относно тълкуването на горепосочения Регламент № 3577/92.

⁽⁴³⁾ Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и финансовата прозрачност в някои предприятия, ОВ L 318, 17.11.2006 г., стр. 17—25.

въпросните линии като цяло представлява дял от нетния резултат на операторите, по-голям от дела на оборота им за тази дейност ⁽⁴⁴⁾.

5.1.1. ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЯНЕТО КАТО ДЪРЖАВНА ПОМОЩ НА СВОУ

- (72) Corsica Ferries коментира първо определянето като държавна помощ на разглежданата мярка. Дружеството счита, че критериите от член 107, параграф 1 от ДФЕС са изпълнени в случая и по-специално, че изплатената от ОТС помощ съставлява селективно предимство, предоставено на получилите го, което от своя страна нарушава конкуренцията между държавите членки. Що се отнася до четирите критерия от решението по делото Altmark дружеството излага следните коментари.

5.1.1.1. Относно първия критерий от решението по делото Altmark

- (73) По отношение на неделимостта между основната и допълнителната услуга Corsica Ferries счита, че както от самото СВОУ, така и от изпълнението му следва, че тези дейности могат да бъде разделени. Като цяло дружеството подчертава, че задълженията за обществена услуга биха били по-обвързващи за основната услуга според набор от критерии, посочени по-долу:

Сравнение на техническите изисквания за основната и допълнителната услуга по отношение на връзките от Марсилия към Аячо и Бастия

	Основна услуга Стоки и пътници	Допълнителна услуга Пътници
Период	Всички дни в периода на изпълнение на СВОУ	Коледа/февруари: 22 седмици през пролетта 11 седмици през лятото
Разписание	Тръгване между 18,00 часа и 20,00 часа Присигане между 6,00 часа и 8,00 часа	Свобода, предоставена на концесионерите
Честота	365 дни в годината	Свобода, предоставена на концесионерите
Капацитет на превозните средства	Постоянен в рамките на СВОУ и определен по маршрут	Вариращ според периодите и нерегламентиран по отношение на маршрут
Каюти	Постоянни в рамките на СВОУ и определени по маршрут	Вариращи според периодите и нерегламентирани по отношение на маршрут
Приемане и кетъринг	Един единствен ресторант	Най-малко два вида кетъринг
Маршрут	Без междинно спиране	Възможни междинни спираня

⁽⁴⁴⁾ С други думи нетната печалба от дейността, свързана с морския транспорт към Корсика, би била по-висока от средната нетна печалба на въпросните предприятия.

- (74) По-конкретно Corsica Ferries оспорва, че допълнителната услуга може да се счита като технически необходима за основната услуга. Дружеството изтъква, че корабите за допълнителната услуга (фериботите) не биха могли да се използват за извършването на основната услуга (смесени карго-съдове), че наетият персонал за тези дейности би бил различен, и че спецификациите не позволяват възлагане на извършването на допълнителната услуга на друг освен на SNCM. Corsica Ferries отбелязва също така, че спецификациите, така както са заложили за периода след 2013 г., предвиждат изпълнителят да бъде натоварен само с основната услуга.

- (75) Относно липсата на частна инициатива Corsica Ferries уточнява, че френските органи не са установили, че офертата за услугата, така както би съществувала в ситуация на свободна конкуренция, не би отговорила на определените нужди за обществена услуга.

- (76) Дружеството счита на първо място, че само основната услуга, поради придружаващите я задължения, отговаря на реална нужда от обществена услуга. Обратното, допълнителната услуга не би отговаряла, тъй като тя засяга единствено пътническия превоз през няколко периода в годината само за три от шестте пристанища на Корсика. Според Corsica Ferries тази преценка се потвърждава с увеличението с 40 % на таваните на тарифите през летния период и с факта, че пътниците на допълнителната услуга са били главно туристи, за които не е от значение дали ще стигнат до Корсика от пристанищата на Марсилия или Тулон. Пътниците на основната услуга обаче са били главно корсиканци или живеещи в Южна Франция, за които е по-важна близостта до дома им на пристанището на тръгване.

- (77) Според Corsica Ferries промените в трафика в периода 2002—2005 г., характеризиращи се със слаб ръст на трафика по основната услуга ⁽⁴⁵⁾, силно намаление на трафика по допълнителната услуга ⁽⁴⁶⁾ и увеличение на трафика между Тулон и Корсика ⁽⁴⁷⁾, показват явно пряката конкуренция между предлагането на допълнителната услуга и неговото собствено предлагане на услуги с начална точка Тулон. Тази конкуренция потвърждава търговския и конкурентен характер на допълнителната услуга, която съответно не отговаря на реална нужда от обществена услуга.

- (78) На второ място Corsica Ferries счита, че допълнителната услуга, определена в СВОУ, не е била пропорционална спрямо решението по делото Analir ⁽⁴⁸⁾, тъй като е явно прекалено мащабна спрямо трафика по морските линии, свързващи Марсилия с Корсика.

⁽⁴⁵⁾ Увеличение с 44 242 пътника.

⁽⁴⁶⁾ Намаление с 208 213 пътника.

⁽⁴⁷⁾ Увеличение с 324 466 пътника.

⁽⁴⁸⁾ Решение от 20 февруари 2001 г. по делото Analir ea/Испания, C-205/99, Recueil, стр. I-1295.

- (79) На последно място Corsica Ferries изтъква, че към датата на решението на Асамблеята на Корсика от 24 март 2006 г. допълнителната услуга не може да се е считала като отговаряща на условието за липса на частна инициатива. Дружеството подчертава също, че дори и равнището на неговото предлагане да се е увеличило с 455 % за услугите с начална точка Тулон в периода 2000—2007 г., то доброволно ограничава това предлагане поради съществуването на субсидирана допълнителна услуга. Corsica Ferries уточнява, че предлаганият от него капацитет за летния и пролетно-есенния период, свързан с капацитета, съответстващ на основната услуга, предлагана от изпълнителя, биха били достатъчни, за да отговорят на търсенето. Дружеството посочва също, че запълването на корабите на изпълнителя, зачислени за допълнителната услуга в рамките на ВОУ за 2007—2013 г., първоначално не е било повече от 30 % ⁽⁴⁹⁾. От което Corsica Ferries заключава, че липсата на частна инициатива не е можело да се оцени по същия начин при приемането на спецификациите за ВОУ за 2007—2013 г. и през предходния период.
- (80) В допълнение дружеството счита, че аргументацията му е частично приложима към трафика на стоки. То уточнява, че развитието на пазара на товарния превоз, който потегля от Тулон, не е имало отрицателно въздействие върху превозваните обеми в обхвата на ВОУ, като по този начин подчертава създаването на услуга, отговаряща на изискванията за непрекъснатост и качество на услугата и задоволяваща необхваната нужда.
- (81) От гореизложеното Corsica Ferries счита, че първият критерий от решението по делото Altmark не е бил изпълнен в разглеждания случай.
- 5.1.1.2. Относно втория критерий от решението по делото Altmark**
- (82) По отношение на размера на компенсацията Corsica Ferries счита, че той трябва да се оценява с оглед на приложимото законодателство, което би премахнало всякаква възможност за конкуриране на съизпълнителите.
- (83) На първо място Corsica Ferries счита, че компенсацията за обществената услуга не е отговаряла на изискванията за прецизност, обективност и прозрачност. То смята, че позволяването на „непредвидимо и независимо от волята на превозвачите ненормално“ увеличение, което би могло да оправдае промените в максималните тарифи, не би било достатъчно точно. Като цяло финансовата компенсация би се увеличила много по-бързо, отколкото биха намалели реалните приходи, и обратно.
- (84) Дружеството добавя, че преразглеждането към увеличение на очакваните приходи между офертата от декември 2006 г. и офертата от март 2007 г. би довело, в съответствие с предназначенията на клауза за приходите (член 7 от СВОУ), до изплащане на допълнителна компенсация към субсидията за обслужване. Corsica Ferries счита също така, че референтната база за определяне на стойността на корабите на SNCM не е нито обективна, нито прозрачна, тъй като тя не се е променила значително между отделните оферти, представени от дружеството.
- (85) Corsica Ferries счита също така, че параметрите за изчисляване на компенсацията, свързана с прилагането на предназначенията на клауза, не са били установени. Резултатът от тази неустановеност е бил допълнително финансиране, отпуснато на съизпълнителите. Дружеството счита, че частичната компенсация на разликата между очакваните и реалните приходи би трябвало да се изчисли спрямо надценен очакван трафик.
- 5.1.1.3. Относно третия критерий от решението по делото Altmark**
- (86) От една страна Corsica Ferries счита, че възвръщаемост на капитала от 15 % би била прекомерна спрямо стандартите на морския транспорт. То счита, че ефектът е увеличен поради равнището, на които SNCM е оценило продажната стойност на корабите си.
- (87) От друга страна дружеството смята, че не е бил въведен механизъм за ефективен контрол, за да се гарантира, че няма да има свръхкомпенсация.
- 5.1.1.4. Относно четвъртия критерий от решението по делото Altmark**
- (88) Corsica Ferries твърди, че процедурата по ВОУ не е позволила да се гарантира реална конкуренция и достатъчна откритост. То смята, че процедурата е била повлияна от икономическите последици, до които би довело прилагането на клаузата за прекратяване при неподновяване на ВОУ. От друга страна дружеството е на мнение, че посочените в спецификациите изисквания не са осигурили ефективна конкуренция. То посочва клаузата, предназначена в случай на влошаване на икономическото състояние на изпълнителя ⁽⁵⁰⁾, разширяването на обхвата на наложените задължения за обществена услуга, липсата на финансови компенсации в полза на дружествата, конкуриращи съизпълнителите, правото на собствена преценка на ОТС по отношение на изключенията от конкретните правила за поканиите за

⁽⁴⁹⁾ Corsica Ferries се основава по-специално на посочената статистика в решението на Асамблеята на Корсика от 26 ноември 2009 г.

⁽⁵⁰⁾ Член 3 от СВОУ, вж. съображение 35 по-долу.

представяне на оферти (РРАО) и спецификациите, задължението за експлоатация на кораби, пуснати в употреба след 1 януари 1987 г., прекомерната мащабност на обществената услуга за обслужването по море, липсата на разделяне на партии на основната и допълнителната услуга и тълкуването на РРАО що се отнася до представянето на оферта с кораби без имена.

- (89) Освен това Corsica Ferries подчертава, че в процедурата по ВОУ не е одобрена най-икономически изгодната оферта. Офертата на групата SNCM/CMN би довела до отпускане на субсидия от над 15 млн. EUR на година в повече спрямо евентуално обединяване с офертата на Corsica Ferries.
- (90) Ето защо Corsica Ferries подчертава, че равнището на компенсацията би трябвало да се определи спрямо средно предприятие с добро управление и подходящи ресурси. Като счита, че то отговаря на тези критерии, дружеството е на мнение, че е в състояние да обслужва пристанищата на Аячо, Проприано и Порто-Векио при цена, която е наполовина по-ниска от предложената от групата SNCM/CMN.

5.1.2. ЗАБЕЛЕЖКИ ОТНОСНО МЕХАНИЗМА ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ

- (91) Corsica Ferries подчертава, че механизмът за социално подпомагане би представлявал предимство, ако се извършва възстановяване единствено за действително извършени пътувания от отговарящите на условията пътници за разлика от ВОУ, което финансира транспортен капацитет. Механизъмът за социално подпомагане би позволил да се финансира задълженията за обществена услуга на значително по-ниска цена от схемата на ВОУ.

5.2. МНЕНИЯ НА SNCM И CMN

5.2.1. ОТНОСНО ОБХВАТА НА ОБЩЕСТВЕНАТА УСЛУГА И ПЪРВИЯ КРИТЕРИЙ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

- (92) SNCM и CMN считат на първо място, че в СВОУ не се прави разграничение между основна и допълнителна услуга. Подобно на френските органи те смятат, че СВОУ определя два рамкови сезона, на които съответстват различни по размер оферти заради пиковите периоди. Според SNCM не може да се оспорва, че местните власти поемат фиксирани разходи, наложени от изпълнителите всяка година, за да отговорят на съответните нужди на възлагането.

- (93) В този смисъл SNCM припомня, че държавите членки разполагат с широко поле на преценка на УОИИ, което може да се постави под съмнение от Комисията само при наличие на явна грешка в преценката. Ето защо дружеството счита, че би било прекалено, що се отнася до доказателствената тежест, да се изисква от съответната държава членка да демонстрира, че редовните транспортни услуги, извършвани при свободна конкуренция, не отговарят на нуждите, определени като обществена услуга.

- (94) SNCM счита също, че съгласно член 4 от Регламент № 3577/92 критерият за реална нужда от обществена услуга, свързан с липса на частна инициатива, не следва да е общоприложимо правило в случая. То счита, че изложеното от Съда на ЕС тълкуване в решението по делото *Anafir*⁽⁵¹⁾ не обуславя като цяло с този критерий капацитета на държавите членки при определянето на обхвата на задачите за обществена услуга.

- (95) SNCM и CMN смятат също, че според позицията на френските органи, ако това тълкуване не трябва да се приема от Комисията, нуждата от обществена услуга, свързана с липсата на частна инициатива, би трябвало да се оцени глобално за целия период на изпълнение на договора. Тази обща преценка би позволила да се облекчи тежестта на обществената услуга чрез компенсация с доходите от силния сезон. Следователно определящо би било да се определи дали частният оператор има капацитета да отговори на изискванията за регулярност, непрекъснатост и честота на услугата през цялата година. CMN също е на мнение, че основната услуга не може да се отдели от допълнителната.

- (96) В този смисъл SNCM изтъква, че спецификациите за ВОУ не изискват използването на различни кораби за постоянната и допълнителната услуга.

- (97) Освен това дружеството смята, че сравнението на трафика за връзките Марсилия-Корсика и Тулон-Корсика не е достатъчно, за да се установи явна грешка в преценката що се отнася до оценяването дали капацитетът на частната оферта може да отговори на нуждата, така както е определена от OSP. От друга страна намаляването на целия трафик, поеман от съизпълнителите през 2004—2005 г. би било свързано — според френските органи — с прекъсването на услугата от SNCM поради социални протестни движения. Обратното, увеличението на трафика, потеглящ от Тулон, би се дължало на ефекта на „скачените съдове“ с линиите, тръгващи от Италия.

⁽⁵¹⁾ Дело C-205/99, посочено по-горе.

(98) Относно това дали офертата за услугата от СВОУ е прекомерно мащабна, SNCM смята, че референтният период не следва да включва 2004 г. и 2005 г. поради посочените социални протестни движения. Следователно биха били необходими пътнически кораби-фериботи, които да поемат трафика през силния сезон. CMN уточнява също, че мащабът на офертата е бил според икономическата обстановка, нарушенията на работата или също направлението на трафика в силния сезон, което би довело до курсове с ниско равнище на запълване.

(99) SNCM и CMN отбелязват още, че обслужването от страна на Corsica Ferries на линии, потеглящи от Тулон, не подлежи на същите задължения като тези, които имат съизпълнителите в рамките на СВОУ. По отношение на товарния превоз SNCM и CMN подчертават задълженията относно разписанията, превозния капацитет и тарифите, приложими към тях. В областта на пътническия превоз SNCM счита, че ограниченията във връзка с разписанията ограничават броя на ротациите, и че по-малките тарифни ограничения за Corsica Ferries биха им осигурили по-голяма търговска свобода, и че задълженията за качествена услуга биха довели до оскъпяване на разходите на съизпълнителите. SNCM посочва също спецификата на обслужваните дестинации, посочени в спецификациите, както и своите задължения за ежедневни ротации, припомнени и от дружеството Corsica Ferries.

(100) SNCM подчертава още, че субсидиите, които биха получили другите пазарни оператори, а именно социалната помощ, биха повлияли на развитието на трафика. Така че трафикът не би доказал по никакъв начин капацитета на изпълнителите да гарантират извършването на поетите от тях задължения.

(101) Накрая SNCM отбелязва, че офертата му за услугата е била определена през 2007 г. Следователно снижените изисквания на ОТС през 2009 г. преди всичко вероятно се дължат на икономическата криза, както и на вложенията от Corsica Ferries инвестиции.

5.2.2. ОТНОСНО ВТОРИЯ КРИТЕРИЙ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

(102) В съответствие с позицията на френските органи (вж. съображение 66 по-горе) SNCM смята, че член 7.1 от СВОУ би бил достатъчен за определянето на параметрите, въз основа на които да се изчислява компенсацията. От друга страна самият акт, приет на основание на тази разпоредба, би трябвало да бъде предмет на проверка, с изключение на съществуването на самия член 7.1.

(103) SNCM и CMN са на мнение от друга страна, че логиката на Франция в гореизложеното съображение е приложима

и към въпроса за коригирането на компенсацията според реалните приходи, предвидени в СВОУ. Прилагането на тази клауза би било автоматично и не би позволило субективно тълкуване. Що се отнася до предпазната клауза за горивото тя би била оправдана поради невъзможността да се предвиди пазарното развитие и въздействието от промените в нормативната уредба. CMN подчертава накрая, че предпазната клауза за приходите се прилага не само спрямо тяхното намаление, но и спрямо тяхното увеличение.

(104) SNCM смята, че промените в размера на очакваните приходи между отделните предложени оферти от съизпълнителите не може да поставят под въпрос прозрачността на параметрите на механизма за компенсация.

(105) Същото уточнява също, че извън рамките на ВОУ финансова компенсация не е изплащана. Дружеството подчертава, че за случаи на възпрепятстване на изпълнение на услугата СВОУ предвижда направените от изпълнителя разходи за въвеждането на заместващи средства или за обезщетяване на клиентите да бъдат удържани от договорната санкция, фактурирана от ОТС на изпълнителите. Все пак, ако изпратеното искане от SNCM до ОТС на това основание възлиза на 600 000 EUR, тя няма да се изплати, а ще съответства само на провизия, при която се отчитат изплатените от SNCM обезщетения, възникнали от социалните протестни движения през 2010 г.

5.2.3. ОТНОСНО ДРУГИТЕ КРИТЕРИИ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

(106) По отношение на равнището на компенсацията на разходите, дължащи се на задълженията за обществена услуга, SNCM и CMN считат, че не са получили никаква прекомерна компенсация. Що се отнася до приложимите изисквания в областта на възвръщаемостта на капитала SNCM подчертава обратното — разходите, дължащи се на задълженията за обществена услуга, биха били недостатъчно компенсирани, което би довело до отрицателен резултат след капиталовите разходи.

(107) Относно процедурата за избор на доставчик на услуги SNCM припомня, че протоколът за приватизация е включвал една единствена клауза за прекратяване. Тя би трябвало да се анализира при изложението от френските органи условия, посочени в съображение 55 по-горе. Дружеството счита също, че тъй като процесът на приватизация на SNCM не може да ангажира СТС, той няма никакво въздействие върху процеса на ВОУ.

(108) SNCM и CMN посочват още, че изискванията от спецификациите не са засягали конкурентния характер на процедурата по възлагането на СВОУ. Те смятат, че

проверката дали е изпълнен четвъртият критерий от решението по делото *Altmark* не засяга съответния характер на задълженията за обществена услуга, наложени на третите оператори чрез ВОУ.

- (109) SNCM и CMN подчертават в допълнение, че ограниченията, направени в съдържанието на договорите за обществена услуга с Регламент № 3577/92, не пречат на държавите членки да залагат в тях други изисквания.
- (110) Като се основава на цялата поддържана от френските органи аргументация, представена в съображение 67 по-горе, SNCM счита също, че процедурата за избор на изпълнител не е била дискриминационна. Доказателство за това според SNCM е фактът, че Corsica Ferries оспорва безпристрастността на административния съд на Бастия и на СТС.
- (111) Освен това SNCM и CMN смятат, че, дори и да се предположи, че критериите от решението по делото *Altmark* не са изпълнени, получените компенсации би трябвало да се определят като помощи, съвместими с вътрешния пазар от гледна точка на рамката за УОИИ. В този смисъл те считат срока на възлагането за разумен, както и че линиите извън ВОУ имат свое аналитично счетоводство, отделно от това на обслужваните връзки в рамките на СВОУ, с което е спазена Директива 2006/111/ЕО относно финансовата прозрачност.

6. КОМЕНТАРИ НА ФРАНЦИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

6.1. ОТНОСНО ОБХВАТА НА ОБЩЕСТВЕНАТА УСЛУГА И ПЪРВИЯ КРИТЕРИЙ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

- (112) Относно мнението на Corsica Ferries за спазването на първия критерий от горепосоченото решение по делото *Altmark* френските органи припомнят най-напред позицията си, че основната и допълнителната услуга не може да се разделят. Те считат, че наемането на временен персонал за извършването на допълнителната услуга не е доказателство за обратното.
- (113) След това те оспорват твърдението на Corsica Ferries, според което критерият за капацитета е единственият приложим що се отнася до допълнителната услуга. Те припомнят, че критерият за качество, определен в спецификациите, е приложим в същата степен.
- (114) Освен това, в спецификациите за СВОУ не се изисква използването на различни кораби за постоянната и допълнителната услуга.

- (115) Те считат още за неоснователно анализът на евентуална липса на частна инициатива да се ограничава само до периодите за допълнителната услуга. Френските органи посочват, че непризнаването на определянето като обществена услуга на допълнителната услуга с мотива, че е главно предназначена за превоза на туристи, е лишено от основание, тъй като предметът ѝ е да гарантира териториално единство, за да се облекчат трудностите, свързани с островния характер на Корсика.
- (116) Те не споделят анализа на Corsica Ferries относно уместността на равнището на офертата, одобрена за СВОУ, което съответства на допълнителната услуга. Те считат, че референтният период по отношение на пътническият трафик би трябвало да се ограничи за периода след 2006 г., тъй като годините 2002—2005 г. са били белязани от проблеми, дължащи се на социалните протестни движения. Те отдават от друга страна като цяло прекомерния мащаб на офертата през периода 2010—2013 г. на въвеждането в експлоатация на кораба *Smeralda* от Corsica Ferries.
- (117) Френските органи отбелязват накрая, че Corsica Ferries е основният бенефициент на механизма за социално подпомагане, доколкото размерът му зависи от броя на превозваните пътници. От друга страна Corsica Ferries отчита само транспортния капацитет, без да разглежда останалите критерии, като например качеството на услугата.

6.2. ОТНОСНО ДРУГИТЕ КРИТЕРИИ ОТ РЕШЕНИЕТО ПО ДЕЛОТО ALTMARK

- (118) По отношение на мнението на Corsica Ferries за спазването на втория и третия критерий от горепосоченото решение по делото *Altmark*, френските органи уточняват, че писменото изменение на ВОУ от 28 декември 2009 г. е резултат от разликата между очаквания трафик, установен въз основа на амбициозни цели за икономическо развитие, и реалността, дължаща се на забавянето на икономиката и увеличаването на офертите за морски транспорт. Те подчертават, че проверката на инструмента за компенсация, проведена от финансовите органи, не засяга съответствието му с приложимото право в областта на държавните помощи, а регулярността, ефикасността и ефективността на въпросното управление. Френските органи подчертават също, че изразените мнения са засягали и системата за социално подпомагане, полза от която преди всичко е имало дружеството Corsica Ferries, тъй като сумите са били увеличени от 13,8 млн. на 20,8 млн. EUR между 2002 г. и 2009 г. според френските органи.
- (119) По отношение на мнението на Corsica Ferries за спазването на четвъртия критерий от решението по делото *Altmark* френските органи уточняват, че решението от

11 септември 2012 г., постановено от Общия съд на Европейския съюз по делото T-565/08, няма връзка с възлагането на ВОУ. Ето защо те оспорват тълкуването на това решение от Corsica Ferries и съответно считат, че клаузата за прекратяване може да се упражни само при приемане на решение от Комисията за определяне на разглежданите мерки като държавни помощи, несъвместими с вътрешния пазар, или при несклучване със SNCM на договор за възлагане на обществена услуга.

- (120) Накрая френските органи считат, че позоваването на декларацията на председателя на Териториалната асамблея за определяне на степента на ефективна конкуренция не съответства на приложимото право, тъй като този орган не е компетентен да приема сам спецификациите за ВОУ. Паралелно с това те отбелязват, че анализът на офертите е довел до това да се счита, че Corsica Ferries не е спазило изискванията в спецификациите, не е предоставило доказателства за преценка на финансовата му задлъжнялост, нито за гарантиране на уместността на отчета му за очаквани приходи и разходи.

7. ОЦЕНКА НА МЕРКИТЕ

7.1. НАЛИЧИЕ НА ПОМОЩ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДФЕС

- (121) Съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.
- (122) Определянето на една национална мярка като държавна помощ предполага, че трябва да бъдат изпълнени следните кумулативни условия: 1) получателят или получателите да бъдат предприятия съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС, 2) разглежданата мярка да бъде предоставена чрез държавни ресурси или от държавата, 3) мярката да предоставя селективно предимство на своя получател или получатели и 4) въпросната мярка да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и може да засегне търговията между държавите членки⁽⁵²⁾.

7.1.1. ПОНЯТИЯ ЗА ПРЕДПРИЯТИЕ И ИКОНОМИЧЕСКА ДЕЙНОСТ

- (123) Както се подчертава в решението за откриване (съображение 62), SNCM и CMN са два оператора, поели задължения за извършване на услуга за морски транспорт, и в този смисъл извършват икономическа дейност.

7.1.2. ДЪРЖАВНИ РЕСУРСИ И ПРИПИСВАНЕ НА ДЪРЖАВАТА

- (124) Както е изложено в решението за откриване (съображения 63—65), решението за сключване на СВОУ е било гласувано от Асамблеята на Корсика и ресурсите на ОТС, публичният орган, са публични ресурси, които идват именно от дотацията за териториално единство, предоставяне от държавата. Изплащанията в рамките на ВОУ компенсации съответно представляват прехвърляне на държавни ресурси, които са приписвани на държавата.

7.1.3. СЕЛЕКТИВНО ПРЕДИМСТВО ЗА СЪИЗПЪЛНИТЕЛИТЕ

- (125) За да се прецени дали една държавна мярка съставлява помощ за предприятие, е уместно да се определи дали въпросното предприятие получава икономическо предимство, чрез което спестява разходи, които иначе би покривало от собствените си финансови ресурси, или дали се ползва с предимство, което не би имало при обичайни пазарни условия⁽⁵³⁾.
- (126) В този смисъл, обратно на твърдението на CMN, Комисията счита, че печалбата от пазарните дялове на конкурентните оператори не установява по никакъв начин липсата на предимство, предоставено на съизпълнителите. Всъщност извън публичната намеса изпълнителите със сигурност не биха получили компенсацията за оперативните си разходи, предвидена в СВОУ.
- (127) Франция се позовава по-специално на горепосоченото решение на Държавния съвет от 13 юли 2012 г., за да заключи, че липсват доказателства за държавна помощ по отношение на цялото СВОУ. Комисията изтъква все пак, че в своето решение националната юрисдикция се е ограничила до преценката си, че предвидената в член 7.1 от СВОУ предпазна клауза⁽⁵⁴⁾, разглеждана отделно, не е можело да се определи като държавна помощ⁽⁵⁵⁾. Като се има предвид, че Комисията не разглежда предпазната клауза отделно, а взема предвид СВОУ в неговата цялост, тя счита, че мотивите за това решение относно въпросната клауза не са уместни, за да се определи дали СВОУ в своята цялост включва елементи на държавна помощ. Тя ще се спре по същество на представените с това решение аргументи, когато разглежда определеното на задълженията за обществена услуга, обхванати от СВОУ (вж. раздел 7.1.3.1 по-долу).

- (128) Доколкото Франция твърди, че тези компенсации не биха предоставили селективно предимство на получателите им в съответствие със съдебната практика *Altmark*, посочена по-горе, Комисията трябва да разгледа дали, както твърдят френските органи и съизпълнителите, всички критерии от решението по делото *Altmark* са удовлетворени с компенсациите, отпуснати в рамките на СВОУ.

⁽⁵²⁾ Вж. например решение на Съда от 10 януари 2006 г. по дело Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze di Firenze (C-222/04, Recueil, стр. I-289, точка 129).

⁽⁵³⁾ Вж. по-специално решение на Съда от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, C-301/87, Recueil 1990, стр. I-307, точка 41.

⁽⁵⁴⁾ Вж. съображение 38 по-горе.

⁽⁵⁵⁾ Вж. бележка под линия 24 по-горе.

(129) В този смисъл е уместно да се припомни, че Съдът основателно е постановил в това решение⁽⁵⁶⁾, че компенсациите, отпуснати за изпълнението на задължения за обществена услуга, не съставляват помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, когато четирите критерия са кумулативно изпълнени:

— предприятието получател трябва действително да е натоварено с изпълнението на задължения за обществена услуга и тези задължения трябва да бъдат ясно определени (критерий 1);

— параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията, трябва да бъдат предварително установени по обективен и прозрачен начин (критерий 2);

— компенсацията не трябва да надхвърля необходимото за покриване изцяло или отчасти на разходите, направени от изпълнението на задълженията за обществена услуга, като се имат предвид свързаните с тях приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения (критерий 3);

— когато изборът на предприятие, което да бъде натоварено да изпълнява задължения за обществена услуга, не е направен в рамките на процедура по възлагане на обществена поръчка, равнището на необходимата компенсация трябва да бъде определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и подходящо оборудвано с транспортни средства, с цел да може да удовлетвори необходимите изисквания за обществена услуга, би направило, за да изпълни тези задължения, като се имат предвид свързаните с това приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения (критерий 4).

(130) В своето съобщение за прилагането на правилата на Европейския съюз за държавна помощ към компенсацията, предоставена за предоставянето на УОИИ⁽⁵⁷⁾ („съобщението за УОИИ“), Комисията предостави насоки относно изискванията, свързани с компенсацията за услуга от общ икономически интерес. Това съобщение засяга различните изисквания, установени в съдебната практика по делото *Altmark*, а именно понятието за услуга от общ икономически интерес за целите на член 106 от ДФЕС, необходимостта от акт на възлагане, задължението за определяне на параметрите на компенсацията

и принципите относно избягването на свръхкомпенсация и принципите относно избора на доставчик.

(131) В разглеждания случай Комисията счита за уместно да анализира първия и четвъртия критерий от решението по делото *Altmark*.

7.1.3.1. **Определение на услуга от общ икономически интерес (критерий 1)**

Рамка на анализа

(132) Уместно е да се припомни, че е компетентността на Комисията по отношение на определението за УОИИ се ограничава до проверката дали съответната държава членка не е допуснала явна грешка в преценката при определянето на една услуга като УОИИ⁽⁵⁸⁾.

(133) Освен това, когато на равнището на Съюза съществуват конкретни правила, преценка на държавите членки е обвързана от тези правила, без да се засяга задължението на Комисията да проведе оценка на това дали УОИИ е била правилно определена за целите на контрола на държавната помощ⁽⁵⁹⁾. В този смисъл в решението за откриване Комисията е счела по същество, че за да бъде приемлив при проверката на държавните помощи, обхватът на обществената услуга трябва да съответства на Регламент № 3577/92 според тълкуването му от съдебната практика на Съда⁽⁶⁰⁾. Ето защо Комисията е отбелязала, че тя ще анализира дали обхватът на обществената услуга, определен от СВОУ, е бил необходим и пропорционален на реална нужда от обществена услуга, доказана от недостатъчното транспортно обслужване в положение на свободна конкуренция.

(134) Следователно в разглеждания случай, поради несъответствието с основните критерии от Регламент № 3577/92 според тълкуването в съдебната практика, разглежданите компенсации не биха могли да се обявят за съвместими съгласно член 106, параграф 2 от ДФЕС. Следователно съответствието с Регламент № 3577/92 е необходимо условие за приложимостта на рамката за УОИИ в настоящия случай⁽⁶¹⁾.

(135) В този смисъл Комисията установява, че СВОУ категорично е „договор за обществена услуга“ по смисъла на Регламент № 3577/92⁽⁶²⁾. В този контекст тя счита, че условията, посочени в горепосоченото решение по делото *Analir*, са особено уместни за анализа на подобен договор

⁽⁵⁶⁾ Посочено по-горе, вж. бележка под линия 22.

⁽⁵⁷⁾ Съобщение на Комисията за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес, прието от Комисията на 20.12.2011 г. и публикувано в ОВ С 8, 11.1.2012 г., стр. 4.

⁽⁵⁸⁾ Вж. съобщението за УОИИ, посочено по-горе, параграф 46.

⁽⁵⁹⁾ Вж. съобщението за УОИИ, посочено по-горе, параграф 46.

⁽⁶⁰⁾ По-специално решението по делото *Analir*, посочено по-горе.

⁽⁶¹⁾ Вж. рамка за УОИИ, параграфи 8 и 13.

⁽⁶²⁾ Вж. членове 2 и 4 от Регламент № 3577/92, посочен по-горе.

за обществена услуга. Всъщност компенсацията за конкретни задължения в рамките на договор за обществена услуга, която субсидира оферта на услуги, ясно възпрепятства свободното движение на услуги⁽⁶³⁾. Това възпрепятстване може да се оправдае само с ограничителни условия за необходимост и пропорционалност на определението на всички услуги, извадени от обхвата на свободната конкуренция, спрямо реална и неудовлетворена в ситуация на свободна конкуренция нужда от транспорт.

- (136) Ето защо по аналогия с горепосоченото решение по делото Analir Комисията счита, че обхватът на обществената услуга, определен от договор за обществена поръчка, трябва да е необходим и пропорционален на реална нужда от обществена услуга, доказана от недостатъчното транспортно обслужване при обичайни пазарни условия.

Отделен анализ на основната и допълнителната услуга

- (137) Френските органи изтъкват на първо място, че основната и допълнителната услуга, определени в решението за откриване и припомнени по-горе, не са отделни услуги. В този смисъл Комисията счита все пак, че разграничението между целогодишно предоставяното транспортно обслужване в рамките на основната услуга и допълнителния капацитет, който трябва да бъде осигурен през пиковия период, е ясно видимо в спецификациите за ВОУ⁽⁶⁴⁾.

- (138) Френските органи поддържат също твърдението, че периметърът на обществената услуга трябва да бъде оценяван общо за двете услуги. Затова те се позовават на горепосоченото решение на Държавния съвет от 13 юли 2012 г., в което националната юрисдикция е отсъдила, че Регламент № 3577/92 не е пречка реалната нужда за обществена услуга да се разглежда глобално, без да трябва да се проучва дали тази нужда е постоянно оправдана. От това Държавният съвет заключава, че Регламент № 3577/92 не е налагал допълнителната услуга да отговаря на реална нужда от отделна обществена услуга, различна от нуждата, на която отговаря основната услуга.

- (139) В този смисъл Комисията счита, че в съответствие със своята практика за вземане на решения⁽⁶⁵⁾, и за да се

избегне селективността⁽⁶⁶⁾, което може да навреди както на икономическата ефикасност за изпълнение на услугите, така и на качеството и икономическата ефективност, може да бъде законосъобразно при обстоятелства, в които търсенето на транспорт е сезонно обусловено, в обхвата на обществената услуга да бъдат включени услуги, които се отнасят както за пиковите, така и за ненаатоварените периоди. Предвид обстоятелствата в разглеждания случай Комисията счита, че не би било законосъобразно да се смята, че допълнителната услуга може да се оправдае от реалната нужда за обществена услуга, задоволявана от основната услуга, освен ако нейното изпълнение не е, както подчертават френските органи, крайно необходимо за основната услуга, като се отчетат всички технически и икономически съображения.

- (140) Впрочем обратно на твърдението на Франция, SNCM и CMN, изпълнението на допълнителната услуга в конкретния случай не изглежда да е крайно необходимо за основната услуга.

- (141) Комисията припомня, че при определени условия може да бъде оправдано да се разшири обхватът на обществената услуга при наличие на техническа допълняемост или добре установени съображения за икономическа ефикасност (синергии). В случая обаче няма установена такава техническа допълняемост между основната и допълнителната услуга. Всъщност Комисията изтъква, че прилаганите задължения са различни, по-специално във връзка с разписанието и честотата. Що се отнася до разписанието, докато определението на основната услуга налага минимално разписание за тръгващите линии и стриктен диапазон за пристигащите⁽⁶⁷⁾, определението на допълнителната услуга не изисква да се спазва разписание. Относно честотата няма никакви задължения за допълнителната услуга в спецификациите за СВОУ, тъй като транспортния капацитет е бил определян годишно за пиковите периоди. Освен това организирани услуги според подобно разграничение⁽⁶⁸⁾ са били извършвани с отделни кораби и екипажи в периода 2002—2006 г.

- (142) Ето защо е уместно да се посочи, че аргументът на френските органи, според който в спецификациите не се е изисквало използването на различни видове кораби, не засяга това заключение, доколкото от опита от

⁽⁶³⁾ Вж. по-специално решение от 25 юли 1991 г. по дело Säger, C-76/90, Recueil, стр. I-4221, точка 12; решение от 9 август 1994 г. по дело Vander Elst, C-43/93, Recueil стр. I-3803, точка 14; решение от 28 март 1996 г. по дело Guiot, C-272/94, Recueil, стр. I-1905, точка 10; решение от 18 юни 1998 г. по дело Corsica Ferries France, C-266/96, Recueil, стр. I-3949, точка 56, и решение от 23 ноември 1999 г. по дело Arblade e.a., C-369/96 и C-376/96, Recueil, стр. I-8453, точка 33.

⁽⁶⁴⁾ Съдържанието на всяка от услугите е припомнено в съображение 33 и в бележките под линия 25 и 26 по-горе. По-специално в I a) 2) (Марсилия-Аячо), I b) 2) (Марсилия-Бастия) и I d) 1.4) (Марсилия-Проприано) от спецификациите на СВОУ е представено състоянието на допълнителната услуга.

⁽⁶⁵⁾ Вж. решение от 30 октомври 2001 г. относно държавните помощи, отпуснати от Франция на Société nationale maritime Corse-Méditerranée, ОВ L 50, 21.2.2002 г., стр. 66, съображение 74.

⁽⁶⁶⁾ Селективността се отнася до ситуация, в която конкурентни предприятия за морски транспорт са оперирали само в пикови периоди.

⁽⁶⁷⁾ СВОУ, приложение I. Този диапазон за пристигащи линии е бил от 6,30 ч. до 7,00 ч. за линиите Марсилия-Аячо и Марсилия-Бастия и от 6,30 ч. до 7,30 ч. за линията Марсилия-Проприано, като се отчетат трудностите за пътническо-товарния превоз.

⁽⁶⁸⁾ В периода 2002—2006 г. е била определена „допълнителна“ услуга, в рамките на която съизпълнителите са въвели допълнителен капацитет за пътнически превоз в пиковия период. Услугата се е изпълнява от пътнически кораби. Вж. доклада на Chambre régionale des Comptes de Corse (Регионална сметна палата на Корсика), посочен по-горе.

предходното ВОО за периода 2002—2006 г. е било установено, че двата вида услуги е можело да се изпълняват от различни кораби ⁽⁶⁹⁾.

- (143) От друга страна и във връзка с аргумента на френските органи, според който включването на допълнителната услуга би било оправдано с финансово изравняване с основната услуга, достатъчно е да се констатира, че аналитичното счетоводство на SNCM води до възникването за значителен период от време, що се отнася до последната услуга, на дефицит при експлоатацията ⁽⁷⁰⁾. Следователно този аргумент не следва да бъде приет.
- (144) Следователно при конкретните обстоятелства не следва да се счита, че изпълнението на допълнителната услуга е крайно необходимо за доброто изпълнение на основната услуга, и че нито един от изтъкнатите аргументи в този смисъл от френските органи и изпълнителите не може да обезсили това заключение. Ето защо Комисията счита, че определянето на услуга от общ икономически интерес трябва да се преценява по различен начин за двата вида разглеждани услуги.

Анализ на основната услуга

- (145) Комисията изтъква първо, че в съответствие със съдебната практика ⁽⁷¹⁾ и нейната практика за вземане на решения в тази област ⁽⁷²⁾ провежданата от френските органи политика за териториално единство представлява законен обществен интерес, а именно да се осигури достатъчно транспортно обслужване за нуждите на икономическото и социално развитие на Корсика. Очевидно е, че предоставянето на минимална услуга за териториално единство между Марсилия и петте въпросни пристанища на Корсика отговаря на ясно определена нужда от обществена услуга.
- (146) Относно липсата на частна инициатива за основната услуга самите други пазарни оператори признават, че те не биха били в състояние да изпълняват тази услуга ⁽⁷³⁾.
- (147) По-специално що се отнася до периода, в който е наблюдавана тази липса, Комисията счита, че установяването за всяка разглеждана линия на липса на частна инициатива

⁽⁶⁹⁾ Основната услуга е била изпълнявана от 2002 г. насам от смесени карго-съдове, а допълнителната услуга — от фериботи (или пътнически кораби). Както се изтъква именно от Регионалната сметна палата на Корсика (Доклад с окончателни бележки относно Службата по транспорт на Корсика, стр. 80—82), СВОУ „наподобява във формулировката си и общата си организация на предходното споразумение“ и „що се отнася до OSP правилата за тях са съвсем леко променени“.

⁽⁷⁰⁾ Вж. съображение 47 по-долу и бележка под линия 35.

⁽⁷¹⁾ Вж. решението по дело *Anafir*, посочено по-горе, точка 27.

⁽⁷²⁾ Вж. решение от 30 октомври 2001 г. относно държавните помощи, отпускани от Франция на Société nationale maritime Corse-Méditerranée, ОВ L 50, 21.2.2002 г.

⁽⁷³⁾ Вж. съображение 79 от решението за откриване.

спрямо добре идентифицирана нужда от транспорт само през ненатоварените периоди е достатъчно да оправдае включването в обхвата на обществената услуга на основната услуга за цялата година за всички тези линии. Всъщност очевидни съображения за техническа и икономическа ефикасност оправдават постоянния характер на основната услуга, без да трябва да се характеризира липсата на транспортни услуги през цялата година. Преразпределянето на някои кораби през годината в този смисъл би довело до допълнителна икономическа тежест за изпълнителите, което би ги лишило от значителни приходи през пиковите периоди.

- (148) Накрая, както изтъква Комисията в тълкувателното си съобщение ⁽⁷⁴⁾ относно Регламент № 3577/92, прегрупирането на връзките в рамките на една единствена услуга само по себе си не противоречи на този регламент. Обратното — в разглеждания случай прегрупирането на петте връзки позволява взаимно използване на плавателните съдове, така че да се подобри качеството на въпросната услуга ⁽⁷⁵⁾ и да се намалят разходите за нея, доколкото техническите изисквания за връзките към петте пристанища на Корсика в рамките на основната услуга могат да бъдат сравними по разписание, време на маршрута и разпределяне на капацитета между пътническият и товарния превоз ⁽⁷⁶⁾. В действителност СВОУ ⁽⁷⁷⁾ предвижда едновременно използване на някои кораба за няколко отделни линии от основната услуга и използването на няколко отделни кораба по една и съща линия ⁽⁷⁸⁾.
- (149) Накрая, в съответствие с член 4 от Регламент № 3577/92, СВОУ и приложенията към него определят конкретните правила за непрекъснатост, регулярност, капацитет и тарифиране, които изпълнителите трябва да спазват при извършването на основната услуга (вж. раздел 2.5).
- (150) От това следва, че включването на основната услуга в обхвата на СВОУ е необходимо и пропорционално спрямо реалната нужда от обществената услуга.

Анализ на допълнителната услуга

- (151) Комисията счита, че по отношение на допълнителната услуга включването ѝ в обхвата на обществената услуга противоречи на задължението за необходимост и пропорционалност при определянето на обхвата на обществената услуга спрямо реалната нужда от обществена услуга (вж. раздел 8.1.1 по-долу).

⁽⁷⁴⁾ COM(2003) 595 окончателен — непубликуван в ОВ, раздел 5.5.3.

⁽⁷⁵⁾ А именно като се намали до минимум въздействието от временни прекъсвания в използването на някои кораби.

⁽⁷⁶⁾ СВОУ, приложение I.

⁽⁷⁷⁾ Приложение 2, принципно зачисляване на корабите по линия.

⁽⁷⁸⁾ По този начин Pascal Paoli е бил зачислен главно за линията Марсилия-Бастия и в редки случаи за линията Марсилия-Балан. По същия начин основната услуга за Проприано е трябвало да бъде извършвана от трите кораба на CMN — Girolata, Kalliste и Scandola.

(152) В този смисъл Комисията установява, че обслужването на трите линии на допълнителната услуга, а именно Марсилия-Аячо, Марсилия-Бастия и Марсилия-Проприано, е било осъществявано от SNCM неотделимо, като два пътнически кораба, Danielle Casanova и Napoléon Bonaparte, са обслужвали трите линии⁽⁷⁹⁾. Комисията изтъква освен това, че недостатъкът на задълженията при предоставянето на допълнителната услуга в разглеждания случай⁽⁸⁰⁾ фактически прави взаимното използване на плавателните съдове още по-уместно, като се благоприятства техническата и икономическа допълняемост за изпълнението на услугите по трите въпросни линии. Следователно Комисията счита, че валидността на включването на допълнителната услуга в периметъра на СВОУ трябва да се оценява в цялост.

(153) Освен това при разглеждането на необходимостта и пропорционалността на обхвата на ВОУ трябва да се отчете наличието на задължения за обществена услуга за всички линии между континентална Франция и Корсика. От друга страна при обстоятелствата в настоящия случай и като се има предвид аргументацията на страните⁽⁸¹⁾, разглеждането трябва също да засегне и наличието на оферта за частна инициатива за маршрути с начална точка Тулон, което до голяма степен може да замести линиите от Марсилия, предмет на ВОУ.

Замменяемост на услугите за пътнически превоз с начална точка Марсилия и Тулон

(154) В решението за откриване Комисията е припомнила наличието на набор от показатели, според които се установява наличие на заменяемост на услугите с начална точка Марсилия и Тулон. Всъщност промените в трафика за линиите между континентална Франция и Корсика доказва бързото развитие на конкурентно предлагане спрямо това на двете дружества съизпълнители. Трафикът за обслужването по море между континентална Франция и Корсика се е увеличил в периода 2002—2009 г. с 31,6 % за пътническия превоз⁽⁸²⁾. В този смисъл разпределянето на трафика между обслужваните пристанища демонстрира много силен ръст на трафика, който тръгва от Тулон (+ 150 % в периода 2002—2009 г.) и съответно намаляване на трафика от Марсилия (- 1,7 %). От това става ясно, че ръстът на общия трафик е бил изцяло поет от доставчиците на услуги с начална точка Тулон в ущърб на предлагането на съизпълнителите, които извършват услуги с начална точка Марсилия.

(155) Обратно на твърденията на френските органи, впрочем представени без количествена обосновка, това развитие

не изглежда да се дължи на ефекта на скачените съдове с Италия. Всъщност изглежда, че делът на корсиканския трафик⁽⁸³⁾, който се поема от връзките между континентална Франция и Корсика между 2002 г. и 2009 г., непрестанно се е увеличавал в ущърб на връзките между Корсика и Италия — от 60,9 % през 2002 г. до 66,2 % през 2009 г.⁽⁸⁴⁾

(156) Що се отнася до аргумента на френските органи, според който Съветът по конкуренция признава в решението си от 2006 г., че не може да се изключи, че пазарът на пътнически превоз от Марсилия е подходящ пазар, Комисията посочва, че същият се е задоволил да изтъкне, в подкрепа на аргументите си за наличие на господстващо положение на SNCM в рамките на отговора си на поканата за представяне на оферти на ОТС⁽⁸⁵⁾, че е съществувал подходящ пазар, състоящ се от връзките с начална точка Марсилия⁽⁸⁶⁾. Все пак тази позиция не е попречила на Съвета по конкуренцията да прецени, че „на пазара на пътническия превоз през пиковия период между континента и Корсика (континентална Франция и Италия) не може да се изключи, че пристанищата на Ница, Тулон, Марсилия, Ливорно, Савона и Генуа упражняват едно спрямо друго конкурентен натиск“⁽⁸⁷⁾.

(157) Всъщност промените в трафика между континентална Франция и Корсика в полза на връзките с начална точка Тулон имат по-голямо значение за допълнителната услуга. В периода 2002—2005 г. реално установеният трафик за допълнителната услуга е намалял с 208 213 пътника за връзката Марсилия-Корсика, докато същият се е увеличил с 324 466 пътника за връзката Тулон-Корсика през същия период. Намаляването на дела на трафика, обслужван от допълнителната услуга, в полза на други пазарни оператори предвид общото увеличение на трафика от 2002 г., е знак за силна степен на заменяемост между тези две услуги.

(158) По отношение на качеството краткото разстояние между Марсилия и Тулон, около 50 км, реално е довело до заменяемост на услугите с дестинация едно и също корсиканско пристанище. Освен повече, че времето за пътуване по маршрута от Марсилия до Тулон, около 35 до 45 минути, е значително по-малко от времето за пътуване по маршрута по море⁽⁸⁸⁾ и по този начин е малко вероятно да бъде пречка за конкурирането на двете услуги за крайния им ползвател. Освен това пристанището на Тулон е по-близо до Корсика с около 50 км, което позволява на тръгващите от Тулон кораби да изминават

⁽⁷⁹⁾ Вж. приложение 2 към СВОУ.

⁽⁸⁰⁾ Тези задължения се ограничават главно до минимален транспортен капацитет, който да се осигурява за целия пиков период, вж. съображение 141 по-горе.

⁽⁸¹⁾ Вж. раздел 5.1.1 по-горе.

⁽⁸²⁾ Доклад с окончателни бележки на Регионалната сметна палата на Корсика, *Continuité territoriale („Териториално единство“)*, 2010 г., стр. 65.

⁽⁸³⁾ Тук Комисията се позовава на морския пътнически трафик от или към всички корсикански пристанища.

⁽⁸⁴⁾ Източник: Observatoire Régional des Transports de Корсика (Регионална обсерватория на транспорта в Корсика).

⁽⁸⁵⁾ Вж. раздел 2.4.

⁽⁸⁶⁾ Вж. Решение № 6-МС-03 от 11 декември 2006 г., параграф 97.

⁽⁸⁷⁾ Вж. Решение № 6-МС-03 от 11 декември 2006 г., параграф 80.

⁽⁸⁸⁾ Времето за пътуване по маршрута по море е 5,45 часа при тръгване от Тулон и около 10 часа при тръгване от Марсилия със смесен карго-съд (ношен курс).

курса до Корсика за по-малко време, спрямо потеглящите от Марсилия курсове, което допълнително увеличава заменяемостта между услугите с начална точка Марсилия и с начална точка Тулон ⁽⁸⁹⁾.

- (159) Една значителна степен на заменяемост на услугите ⁽⁹⁰⁾, поддържани от пристанищата на Марсилия и Тулон, е видна в количествено измерение от 2006 г. насам от докладите за трафика към Тулон, наблюдаван по време на стачките, които значително са възпрепятствали услугите с начална точка Марсилия в края на 2005 г. ⁽⁹¹⁾ По този начин дори и да се отчита въздействието на тенденцията към увеличение на потеглящия трафик от Тулон ⁽⁹²⁾, равнищата на прехвърляне на трафика от Марсилия към Тулон ⁽⁹³⁾, наблюдавани по линии с дестинация Аячо, са били от рода на 89 % ⁽⁹⁴⁾ през септември—октомври 2005 г.
- (160) Въз основа на всички тези сведения, Комисията счита, че при обстоятелствата в случая допълнителната услуга е била до голяма степен заменяема, от гледна точка на търсенето на пътниците, с услуги с начална точка Тулон и с дестинация Бастия и Аячо в рамките на СВОУ.

Липса на частна инициатива

- (161) Комисията счита също, че френските органи не са намерили доказателство за липса на частна инициатива по отношение на тази допълнителна услуга. Дори и да оспорват разграничението между основната и допълнителната услуга, те се ограничават до припомнянето на широкото право на преценка, което имат държавите членки при определянето на обхвата на дадена УОИИ.

⁽⁸⁹⁾ Вж. също становище № 12-A-05 от 17 февруари 2012 г. посочено по-горе, раздел С 2) и по-специално параграф 131 относно заменяемост на услугите между корсиканските пристанища от една страна и Марсилия и Тулон от друга страна, включително през периода на слаб трафик. По време на процедурата не са събрани сведения, които да указват, че факторите, засягащи заменяемостта на търсенето на транспорт от Марсилия и от Тулон, са се променили значително в периода 2006—2012 г.

⁽⁹⁰⁾ Услугите, за които става въпрос, засягат пътническия транспорт с дестинация Бастия и Аячо, които се извършват само от Тулон.

⁽⁹¹⁾ През месеците септември—октомври 2005 г. в Марсилия има сериозен социален конфликт по отношение на приватизирането на SNCM.

⁽⁹²⁾ Комисията е взела предвид това въздействие, като е коригирала прехвърлянето на реалния трафик от годишните тенденции за месеците преди стачката. Дори и да е правдоподобно, че данните за трафика през месеците непосредствено след безредиците са били повлияни от отмяната на резервации, цифрите от предходните месеци предоставят обратната информация, която отразява по-достовърно дългосрочното развитие на разглежданите пазари.

⁽⁹³⁾ Обратното, пренасочването на трафика към Ница, макар и не значително, е било много по-слабо. Източник: Observatoire Régional des Transports de Корсика (Регионална обсерватория на транспорта в Корсика).

⁽⁹⁴⁾ Като се вземат предвид вече описаните тенденции към коригиране, намаляването на трафика, потеглящ от Марсилия, възлиза на 22 600 пътника, докато коригираното увеличение от Тулон — на 20 056 пътника. За Ница не е наблюдавано пренасочване.

Въпреки това те не оправдават включването на допълнителната услуга с липса на частна инициатива спрямо нуждата от конкретна услуга. Френските органи обосновават цялостния характер на СВОУ с желанието да не ограничават обхвата на обществената услуга за нерентабилните дейности, за да се гарантира финансово изравняване (вж. съображения 61 и 62 по-горе). Впрочем вече беше посочено, че този аргумент не може да бъде оправдан (вж. съображение 143 по-горе).

- (162) В този контекст Комисията е сравнила реалния пътнически трафик, пътуващ към всяко от пристанищата на допълнителната услуга, с транспортните линии, предлагани от Corsica Ferries, които потеглят от Тулон, и тези, които се обслужват от основната услуга на ВОУ. От това е видно, че за пристанищата на Бастия и Аячо, които представляват 90 % от нужния капацитет на допълнителната услуга, комбинирането на предложения капацитет от основната услуга по ВОУ, извършвана от Марсилия, и на услугата за частна инициатива в периода 2004—2006 г., извършвана от Тулон, е било достатъчно, за да се отговори на реално установеното търсене, при това както за пролетно-есенния период, така и за летния, за всяко от пристанищата и за всяка година от периода 2004—2006 г.

- (163) Това заключение не е било разглеждано в неговата цялост от Франция. Френските органи се ограничават до позоваването на извънредните обстоятелства през периода 2004—2005 г. ⁽⁹⁵⁾, които обясняват според тях спада в броя на пътниците по допълнителната услуга. Комисията счита все пак, че обхватът на този аргумент за 2004—2005 г. е до голяма степен ограничен от силно пренасочения трафик, наблюдаван за услугите с начална точка Тулон ⁽⁹⁶⁾. В този смисъл Комисията посочва още, че аргументът за достатъчните транспортни услуги би могъл да се изтъкне и за 2006 г., която непосредствено предхожда влизането в сила на ВОУ ⁽⁹⁷⁾, и конкурентната ситуация през която година съответно е била особено важна.

- (164) Ето защо Комисията счита, че включването на допълнителната услуга в обхвата на ВОУ не е било нито необходимо, нито пропорционално на задоволяването на установеното търсене на транспортни услуги по линиите Марсилия-Бастия и Марсилия-Аячо. Що се отнася до линията Марсилия-Проприано, макар и да не е имало

⁽⁹⁵⁾ Вж. съображение 159 по-горе и бележката под линия към него 93.

⁽⁹⁶⁾ Въздействието на проблемите във връзка с услугите с начална точка Марсилия върху реално установения общ трафик всъщност се намалява с придружаващото увеличение на броя на превозените пътници по линиите, тръгващи от Тулон, вж. съображение 159 по-горе.

⁽⁹⁷⁾ Допълнително 2006-а година, е била белязана от силен ръст в общия брой пътници, пътуващи към Корсика, приблизително 8,5 % според данните на Регионалната обсерватория на транспорта на Корсика (ORTC).

редовно обслужване на корсиканското пристанище през 2006 г., Комисията счита, че niskият дял на трафика по тази линия⁽⁹⁸⁾ не позволява да се приеме, че липсата на частна инициатива само по тази линия обезсилва заключението за цялата допълнителна услуга.

(165) В този смисъл трябва да се отбележи, че предоставяната услуга от Corsica Ferries е отговаряла на стандартите на синдикалните и професионални организации (OSP), приложими към всяка връзка между континентална Франция и Корсика, като качеството ѝ не се е различавало от услугата, предоставяна като допълнителна. В действителност, както се припомня в съображение 141 по-горе, задълженията по отношение на качеството на допълнителната услуга са били значително по-леки спрямо тези за основната услуга.

(166) Затова Комисията счита, че държавите членки не могат да прикрепят специфични задължения за обществена услуга към услуги, които са вече предоставени или могат да бъдат предоставени задоволително от предприятия, извършващи дейност при нормални пазарни условия (като цената, обективни качествени характеристики, непрекъснатост и достъп до услугата), отговарящи на публичния интерес, определен от държавата⁽⁹⁹⁾. В този контекст Комисията счита, че гореизложените сведения доказват, че компенсацията на разходите на SNCM за предоставянето на допълнителната услуга също противоречи на практиката на Комисията в тази област. Всъщност, като се има предвид наличието на синдикални и професионални организации (OSP) и на механизма за социално подпомагане⁽¹⁰⁰⁾ за всички линии между континентална Франция и Корсика, конкурентите на SNCM, що се отнася до пътническия превоз и извършваните услуги с начална точка Тулон, биха могли да се считат като упражняващи дейността си при обичайни пазарни условия.

(167) В заключение Комисията счита, че включването на допълнителната услуга в обхвата на обществената услуга не съответства на реална нужда от обществена услуга и съответно, като се вземат предвид конкретно приложимите правила, в разглеждания случай Франция е допуснала явна грешка в преценката, като е определила допълнителната услуга, предвидена в СВОУ, като УОИИ. Следователно първият критерий от съдебната практика *Altmark* не е изпълнен що се отнася до предоставените компенсации в рамките на допълнителната услуга.

7.1.3.2. Избор на доставчик на услуги (критерий 4)

(168) Според четвъртия критерий от решението по делото *Altmark* компенсацията трябва или да бъде резултат

или от процедура по възлагане на обществена поръчка, позволяваща да се избере кандидатът, който е в състояние да предоставя тези услуги на най-ниска цена за общността, или да бъде определена въз основа на съпоставяне с типично, добре управлявано и подходящо оборудвано предприятие⁽¹⁰¹⁾.

Относно първия подкритерий

(169) Възлагането на обслужването по море между континентална Франция и Корсика е било определено след процедура на договаряне, предшествана от публикуване на обявление за покана за представяне на оферти в *Официален вестник* в съответствие с разпоредбите на член L.1411-1 от CGCT⁽¹⁰²⁾. Все пак една процедура за възлагане на обществена поръчка изключва съществуването на помощ само ако позволява да се избере кандидата, способен да предостави тези услуги „на най-ниската цена за общността“⁽¹⁰³⁾. В решението за откриване Комисията е изразила съмнения по отношение на факта, че в процедурата за възлагане конкуренцията е била реална и достатъчно открита.

(170) Използваната в случая процедура, предвидена във френското право за възлагането на обществени услуги, е процедура на договаряне с предварително публикувано обявление съгласно европейското право за обществени поръчки. Уместно е най-напред да се припомни, че подобна процедура може да гарантира ефективна конкуренция само чрез оценка на всеки отделен случай⁽¹⁰⁴⁾. На практика тя предоставя широко право на преценка на възложителя и може да ограничи участието на заинтересованите оператори.

(171) В разглеждания случай Комисията счита, че изискванията от поканата за представяне на оферти не е гарантирала ефективна конкуренция.

(172) Всъщност единствената конкурентна оферта на тази на съизпълнителите не е била оценена според собствените ѝ показатели (критерии за възлагане), а въз основа на критерия за избор, в случая капацитета на кандидата да започне извършването на дейностите от 1 юли 2007 г. Ето защо процедурата не е позволила на ОТС да сравни няколко оферти, за да одобри икономически най-изгодната.

⁽⁹⁸⁾ Както по отношение на капацитета, използван в рамките на ВОУ през 2007—2013 г., така и на реално установеното търсене, връзката Марсилия-Проприано е съставлявала около 10 % от дейността по допълнителната услуга. Източници: ORTC и доклад за изпълнение на услугите на SNCM за 2010 г.

⁽⁹⁹⁾ Вж. точка 48 от съобщението за УОИИ.

⁽¹⁰⁰⁾ Вж. съображение 7 по-горе и бележка под линия 5.

⁽¹⁰¹⁾ Вж. точка 62 от съобщението за УОИИ.

⁽¹⁰²⁾ Code Général des Collectivités Territoriales (Общ кодекс на местното самоуправление).

⁽¹⁰³⁾ Вж. точки 65 и 66 от съобщението за УОИИ.

⁽¹⁰⁴⁾ Вж. съобщението за УОИИ, точка 67.

- (173) Ето защо, обратно на твърдението на френските органи, Комисията счита, че фактът, че са били представени две оферти, не е достатъчен, за да има ефективна конкуренция, доколкото конкурентната оферта не е била надеждна алтернатива. В случая в офертата Corsica Ferries е била определена начална дата за услугите 12 ноември 2007 г., докато спецификациите са съдържали условие за 1 юли 2007 г.⁽¹⁰⁵⁾ От друга страна, противно на аргумента на френските органи, Комисията не счита наличието на няколко съдебни дела като доказателство за ефективността на конкуренцията в процедурата за сключване на СВОУ.
- (174) Всички сведения, свързани с пазарната ситуация и изискванията за процедурата за представяне на оферти, потвърждават тази констатация.
- (175) Първо е уместно е да се изтъкне, че групата SNCM/CMN е имала значително конкурентно предимство, посочено от Съвета по конкуренция⁽¹⁰⁶⁾, като исторически оператор, който вече е разполагал с плавателните съдове, изисквани от спецификациите за СВОУ.
- (176) Също така съвсем краткият срок, предоставен между предвидената дата за сключване на СВОУ (в крайна сметка 7 юни 2007 г.) и датата на началото на дейностите (1 юли 2007 г.) също може да е била пречка пред реално кандидатстване на нови оператори. Заедно с техническите изисквания, свързани със спецификата на въпросните пристанища⁽¹⁰⁷⁾, с условието за възраст на флота⁽¹⁰⁸⁾ и с капацитета за брой места, съгласно спецификациите за СВОУ, този толкова кратък срок вероятно е ограничил участието в поканата за представяне на оферти. Комисията счита, че приблизителен срок от три седмици е недостатъчен, за да се подготви флотът от кораби при обстоятелствата в разглеждания случай или закупуването и/или наемането на такива съгласно изискванията от спецификациите⁽¹⁰⁹⁾.
- (177) Накрая съществуването на многобройни клаузи за провждане на среща⁽¹¹⁰⁾ във връзка със свободата, която има ОТС да взема решения за освобождаване от приложимите правила⁽¹¹¹⁾, също е допринесло за обезсърчаването на евентуални участници в поканата за представяне на оферти, поради съмненията, породени от някои ключови технически и икономически параметри за изготвянето на една оферта. В този смисъл Комисията счита, както подчертават и френските органи, че въвеждането на допълнителни изисквания към посочените вече в член 4, параграф 2 от Регламент № 3577/92 не противоречи на последния при сключване на договор за обществена услуга. Независимо от това в разглеждания случай националните органи са били тези, които е трябвало да проверят дали — като се имат предвид допълнителните изисквания, които вероятно са ограничили участието в процедурата за представяне на оферти — ефективната конкуренция за възлагането на СВОУ е отговаряла на четвъртия критерий от решението по делото Altmark, и ако не, да се изведат съответните правни заключения.
- (178) Въз основа на всички тези сведения Комисията счита, че условията на проведената процедура не са позволили гарантирането на ефективна конкуренция за ВОУ, и съответно изборът на офертата за услугите да е при най-ниските за общността разходи⁽¹¹²⁾.

Относно втория подкритерий

- (179) Френските органи е трябвало да демонстрират, че компенсацията е била установена спрямо типично, добре управлявано и подходящо оборудвано предприятие⁽¹¹³⁾.
- (180) Франция не е съобщила такава информация. Освен това, както се подчертава в раздел 2.5 по-горе, компенсацията не е била определена спрямо предварително установена разходна база или чрез сравнение със структурата на разходите на други съпоставими морски предприятия, а като са взети предвид очакваните приходи и разходите за гориво, които отразяват само една част от приходите и разходите за услугата.
- (181) От друга страна, както се подчертава в доклада на Регионалната сметна палата на Корсика⁽¹¹⁴⁾, Комисията установява, че очакваните компенсации за ВОУ за периода 2007—2013 г. са били значително по-високи от предвидените за периода 2002—2006 г. за подобни задължения, дори леко занижени по отношение на предлагания капацитет.

⁽¹⁰⁵⁾ Доклад на комисията за възлагане на обществена услуга.

⁽¹⁰⁶⁾ Вж. Решение № 06-МС-03 от 11 декември 2006 г. относно исканията за предпазни мерки в сектора на морския транспорт между Корсика и континента, и по-специално точка 106: „Ситуацията с тръгвачите от Марсилия линии, въпреки липсата на изключително право от правна гледна точка, се разглежда като фактическо изключително право в полза на двете дружества изпълнители, които, поради позицията си на исторически оператори по тези маршрути, разполагат с най-подходящите кораби за товарен и пътнически превоз с начална точка Марсилия.“

⁽¹⁰⁷⁾ Например през 2007 г. пристанището на Бастия не е позволявало маневриране на кораби, дълги над 180 метра.

⁽¹⁰⁸⁾ Невъзможността да се пуснат в движение по-стари от 20 години кораби също е ограничило възможните кандидати за явяване като конкуренти на историческите оператори.

⁽¹⁰⁹⁾ В този смисъл трябва да се посочи, че високата цена на един кораб, отговарящ на условията от спецификациите за СВОУ, дори и втора употреба, е била още една пречка за кандидатстване. Смесиеният карго-съд Jean Nicolé е бил закупен от SNCM за 75 млн. EUR през 2009 г.

⁽¹¹⁰⁾ Вж. раздел 2.5 по-горе.

⁽¹¹¹⁾ По-специално по отношение на възрастта на флота или адаптирането на услугите (вж. СВОУ, приложение I).

⁽¹¹²⁾ Съвсем очевидно е, че сключването на писмено изменение с пряко договаряне между възложителя и групата изпълнители не може да поставя под въпрос сключването за периода 2010—2013 г.

⁽¹¹³⁾ Вж. точка 61 от съобщението за УОИИ.

⁽¹¹⁴⁾ Вж. доклад с окончателни бележки на Службата по транспорт на Корсика, стр. 80.

(182) Макар и от 2001 г. до 2007 г. икономическата ситуация да се е променила, едно сравнение с разходите на добре управлявано предприятие е било не по-малко необходимо, тъй като някои данни сочат, че самото SNCM, което е излизало от период на сериозно реструктуриране⁽¹¹⁵⁾, не е било такова предприятие.

(183) Като има предвид гореизложеното, Комисията счита, че четвъртият критерий от решението по делото Altmark не е изпълнен в разглеждания случай.

7.1.3.3. **Заключение относно наличието на селективно предимство**

(184) Тъй като критериите от решението по делото Altmark са кумулативни, неизпълнението на първия критерий от допълнителната услуга, и при всички положения на четвъртия критерий от СВОУ в неговата цялост, са достатъчни, за да се установи наличие на селективно икономическо предимство, предоставено на съизпълнителите.

7.1.4. **ОТНОСНО УСЛОВИЯТА ЗА ЗАСЯГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И НАРУШАВАНЕТО НА КОНКУРЕНЦИЯТА**

(185) Както се посочва в решението за откриване, SNCM и CMN обслужват линии между континентална Франция и Корсика в пряко конкуриране с оператори като Corsica Ferries, Moby Lines и Saremar. Следователно Комисията установява, че разглежданите публични компенсации могат да засилят позицията на SNCM и CMN спрямо конкурентните предприятия в морския транспорт в ЕС и по този начин да нарушат конкуренцията и да засегнат търговията между държавите членки.

7.1.5. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ ОТНОСНО НАЛИЧИЕТО НА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ ПО СМИСЪЛА НА ЧЛЕН 107, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДФЕС**

(186) Въз основа на гореизложеното Комисията счита, че не всички компенсации, получени от SNCM и CMN в рамките на СВОУ, представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(187) Доколкото тези помощи са били отпуснати без предварително уведомление до Комисията, тези помощи са неправомерни.

8. **СЪВМЕСТИМОСТ С ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР**

8.1. **АНАЛИЗ НА СЪВМЕСТИМОСТТА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 106, ПАРАГРАФ 2 ОТ ДФЕС**

(188) Както се посочва в решението за откриване⁽¹¹⁶⁾, трафикът на пътници по ВОУ надхвърля 300 000 пътника годишно

и предвидените компенсации от СВОУ превишават сумата от 30 млн. EUR на година. Решенията за УОИИ от 2005 г.⁽¹¹⁷⁾ и 2011 г.⁽¹¹⁸⁾ не са приложими към СВОУ съгласно член 2, параграф 1, буква в) и член 2, параграф 1, буква г) от всяко от тях.

(189) Въз основа Комисията счита, че след като Франция не се позовава на друго основание за съвместимост⁽¹¹⁹⁾, съвместимостта с вътрешния пазар на предоставените по СВОУ компенсации трябва да се оцени спрямо рамката за УОИИ. Все пак трябва да се припомни, че в съответствие с точка 69 от рамката за УОИИ принципите, посочени в точки 14, 19, 20, 24, 43 и 60, не се прилагат към неправомерно отпуснатите помощи преди 31 януари 2012 г.

(190) В съответствие с точка 11 от рамката за УОИИ държавната помощ, попадаща извън приложното поле на решението от 2011 г., може да бъде обявена за съвместима с член 106, параграф 2 от ДФЕС, ако е необходима за предоставянето на съответната услуга от общ икономически интерес и не засяга развитието на търговията до такава степен, че да противоречи на интересите на Съюза. Условието, посочено в раздели 2.2—2.10 от рамката, трябва да са спазени, за да се постигне баланс.

(191) Уместно е на първо място да се разгледа определението на услугата от общ интерес в конкретния случай.

8.1.1. **ИСТИНСКА УСЛУГА ОТ ОБЩ ИКОНОМИЧЕСКИ ИНТЕРЕС**

(192) Доколкото при определянето като УОИИ на допълнителната услуга е допусната явна грешка в преценката (вж. съображения 151—167 по-горе), предоставените компенсации за тази услуга не могат да се обявят за съвместими с член 106, параграф 2 от ДФЕС.

(193) Обратното — въз основа на анализа в съображения 145—150 по-горе — Комисията е установила, че основната услуга е съответствала на ясно определена УОИИ.

⁽¹¹⁷⁾ Решение 2005/842/ЕО на Комисията от 28 ноември 2005 г. относно прилагането на член 86, параграф 2 от Договора за ЕО за държавната помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес, ОВ L 312, 29.11.2005 г., стр. 67.

⁽¹¹⁸⁾ Решение на Комисията от 20 декември 2011 г. относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес, ОВ L 7, 11.1.2012 г., стр. 3.

⁽¹¹⁹⁾ Вж. решението на Съда от 28 април 1993 г. по дело Италия/Комисия, C-364/90, Recueil [1993], стр. I-02097, точка 20.

⁽¹¹⁵⁾ Вж. съображение 15 по-горе и бележка под линия 10.

⁽¹¹⁶⁾ Вж. съображения 118—120 от решението за откриване.

8.1.2. ДРУГИ УСЛОВИЯ ОТ РАМКАТА ЗА УОИИ

- (194) Уместно е да се разгледа дали останалите условия от рамката за УОИИ са изпълнени по отношение само на основната услуга, която сама по себе си представлява ясно определена УОИИ.

8.1.2.1. **Акт на възлагане**

- (195) Относно необходимостта от **акт на възлагане** за уточняване на задълженията за обществена услуга и методите за изчисление на компенсацията, СВОУ уточнява въпросните задължения, както и параметрите на компенсацията.
- (196) В този смисъл първо трябва да се изясни дали само наличието на предпазната клауза⁽¹²⁰⁾, приложима при значителна промяна в техническите, нормативните или икономическите условия на договора, не поставя под въпрос предварителния характер на определението за параметрите на компенсацията.
- (197) В действителност тя позволява на страните преди всичко да договорят изменения при сериозни промени в условията за изпълнение на услугите, което от своя страна подлага под въпрос целите на СВОУ. Тя е подобна на клауза за изменение на общото право, чието евентуално прилагане би трябвало все пак да се анализира с оглед на правото в областта на помощите. Тази клауза има за цел „възстановяване на първоначалното финансово равновесие“, постигнато най-вече чрез промяна на максималните тарифи и характера на услугите. Възможността за изменение на компенсацията, неизрично формулирано в текста, може да се разглежда само от гледна точка на изменението на извършваните услуги. Както се посочва в горепосоченото решение на Държавния съвет, предпазната клауза не може сама по себе си да доведе до свръхкомпенсация за предоставените услуги.
- (198) Не такъв би бил случаят, ако при противоположни на разглеждания случай обстоятелства ситуацията на прилагане и предоговаряне са били явно твърде широкообхватни, или ако клаузата е предвиждала възможност за допълнителна компенсация за вече предоставени услуги в момента на позоваването на клаузата за провеждане на среща, без обаче да са уточнени параметрите на тази допълнителна компенсация. Наличието на клаузата за адаптиране⁽¹²¹⁾ също не поставя под въпрос това заключение, доколкото прилагането ѝ е предвиждало от една страна запазването на цялостната схема на СВОУ, като се ограничават до леки адаптации и корекции, и от друга страна паралелното намаление на компенсациите и услугите. Дори и да се вземе предвид, че писменото

изменение от 28 декември 2009 г. е променило значително параметрите за компенсацията и съдържанието на услугите, това не означава обаче, че тези параметри са били определени преди изпълнението на услугите за периода 2010—2013 г., към които се прилагат.

- (199) От друга страна промените в размера на очакваните приходи между отделните оферти, представени от сизиглнителите, не изглеждат неоправдани. Комисията счита, че включването на по-оптимистични очаквания за приходи може да съответства на преразгледани прогнози в зависимост от пазарните перспективи. Тя посочва също, че приетият по време на преговорите очакван трафик е бил като цяло по-слаб от представения в конкурентната оферта⁽¹²²⁾. Като се вземат предвид реалните и очакваните приходи за периода 2002—2006 г.⁽¹²³⁾ и благоприятното развитие на пазара на обслужването на Корсика през 2006 г., Комисията счита, че референтните параметри, въз основа на които са били предвидени корекции на компенсацията чрез СВОУ, при всички положения са правдоподобни спрямо съображение 23 от рамката за УОИИ.

- (200) По отношение на останалите повдигнати от жалбоподателя въпроси и изведени от наличието на набор от клаузи за корекция⁽¹²⁴⁾, е уместно да се припомни, че съгласно съдебната практика на Общия съд сложността на механизмите за корекция на компенсацията не може да поставя под въпрос обективния характер и прозрачността на механизма за компенсация⁽¹²⁵⁾.

- (201) Накрая съмненията на Комисията са били разсеяни що се отнася до финансови компенсации, евентуално предоставени на изпълнителите извън рамката на СВОУ, тъй като френските органи са доказали, че посочените суми в решението за откриване са съответствали само на искания от изпълнителите, които в *крайна сметка* не са неудовлетворени от ОТС.

8.1.2.2. **Продължителност на периода на възлагане**

- (202) **Продължителността на периода на възлагане** от шест години и половина съответства на общностните насоки в тази област⁽¹²⁶⁾, които посочват максимален срок от шест години.

⁽¹²²⁾ Относно линиите Марсилия-Аячо, Марсилия-Проприано и Марсилия Порто-Векио, източник: доклад на комисията по възлагане на обществени услуги.

⁽¹²³⁾ Общите нетни приходи на SNCM през 2005 г. от дейностите му по ВОУ са били например 80,3 млн. EUR в сравнение с очакваните 85,5 млн. EUR през 2008 г.

⁽¹²⁴⁾ Вж. съображения 38 и 39 по-горе и съображение 53 от решението за откриване.

⁽¹²⁵⁾ Вж. решението на Общия съд от 12 февруари 2008 г. по дело BUPA/Комисия, T-289/03, Сборник, стр. II-81, съображение 217.

⁽¹²⁶⁾ Вж. съобщение С (2004) 43 на Комисията — Насоки на Общността относно държавните помощи за морския транспорт, раздел 9, параграф 3.

⁽¹²⁰⁾ Вж. съображения 37 и 38 по-горе.

⁽¹²¹⁾ Вж. бележка под линия 33 по-горе и съображение 54 от решението за откриване.

8.1.2.3. Спазване на Директива 2006/111/ЕО

- (203) По отношение **спазването на Директива 2006/111/ЕО** относно финансовата прозрачност предприятията изпълнители всъщност са въвели отделна аналитична сметка за дейностите си в обхвата на ВОУ. За SNCM чрез тази сметка се прави допълнително разграничение между дейностите по основната услуга и по допълнителната (вж. съображения 46 и 47 по-горе).

8.1.2.4. Размер на компенсацията

- (204) Относно **липсата на свръхкомпенсация** СВОУ предвижда горен праг за брутната печалба (извън амортизациите, наемите и други капиталови разходи) от 15 % от продажната стойност на корабите. В решението за откриване Комисията е изтъкнала, че няма сведения, въз основа на които да може *a priori* да изключи всякаква свръхкомпенсация.

- (205) Чрез официалната процедура по разследване най-напред е било изяснено, че продажната стойност на корабите е била установена от експерти, тъй като са били получени няколко оценки, за да се стигне до договорните параметри. Базата от активи, използвана за определяне на горен праг за компенсацията, представлява остатъчната пазарна стойност на корабите, използвани в рамките на ВОУ ⁽¹²⁷⁾.

- (206) Като отчита, че остатъчната пазарна стойност на корабите за ВОУ се амортизира за 8 години ⁽¹²⁸⁾ съгласно френското данъчно право, клаузата за горен праг ограничава ефективно съотношението между нетна печалба и активи (ROA) и нетна печалба и икономически капитал (ROCE) средно на 2,5 % ⁽¹²⁹⁾. От друга страна процентът за защитена зона („safe harbour“), определен в рамката за УОИИ ⁽¹³⁰⁾ към датата на ВОУ, е бил над 5 % ⁽¹³¹⁾, докато

⁽¹²⁷⁾ Продажната стойност на всеки кораб се осчетоводява пропорционално на използването му за ВОУ.

⁽¹²⁸⁾ Този срок, несъмнено кратък спрямо икономическия срок на експлоатация на един кораб (който може да бъде над 20 години), се оправдава, доколкото 1) спецификациите са налагали максимална възраст за корабите от 20 години и 2) средната възраст на корабите на CMN е била над 13 години, тази на корабите на SNCM — 12 години, което е ограничавало фактически икономическия срок на експлоатация при липсата на големи инвестиции за поддръжка.

⁽¹²⁹⁾ В действителност стойността на използваните за ВОУ кораби съставлява нисък праг за активите на морското дружество.

⁽¹³⁰⁾ Вж. рамката за УОИИ, параграф 37, чрез който Комисията посочва суапов процент от 100 базисни пункта над приложимия суапов процент (за една и съща валута и падеж) като съставляващи разумна печалба, независимо от равнището на търговския риск, който реално понася доставчикът на УОИИ.

⁽¹³¹⁾ Поради липсата на суапови проценти за падеж от шест години и половина Комисията е използвала за показател суапов процент при падеж 7 години. В края на всеки ден през месеца преди предоставянето на ВОУ този процент е бил между 4,4 % и 4,7 % (източник: Bloomberg).

значителна част от търговския риск за услугите е била ефективно понесена от съизпълнителите SNCM и CMN. На практика също така изглежда, че финансовият резултат преди капиталовите разходи на изпълнителите е бил значително по-нисък от този горен праг (вж. по-долу).

- (207) Следователно условията от СВОУ не водят до свръхкомпенсация. Разпределянето между компенсации за основната услуга и за допълнителната услуга за SNCM не може да поставя под въпрос това заключение що се отнася до основната услуга на фона на условията за аналитично разпределяне на компенсациите между двете услуги (вж. съображение 46 по-горе). Всъщност въз основа на предоставените от Франция и SNCM цифри изглежда, че резултатът преди капиталовите разходи на SNCM, получен от основната услуга, е останал значително по-нисък от горния праг от 15 %, посочен по-горе.

Резултат преди капиталовите разходи по дружество и по услуга

	Основна услуга SNCM	Общо SNCM	CMN
2007 S2	[...] (*)	[...]	[...]
2008 г.	[...]	[...]	[...]
2009 г.	[...]	[...]	[...]
2010 г.	[...]	[...]	[...]
2011 г.	[...]	[...]	[...]

(*) Информация, обхваната от професионалната тайна.

- (208) Накрая е извършена проверка на свръхкомпенсацията чрез външен одит за ОТС след три години възлагане (за финансовата 2010 година). Независимо фидуциарно дружество проверява освен това всяка година оперативните отчети на изпълнителите за сметка на ОТС.

8.1.2.5. Допълнителни изисквания, които могат да бъдат необходими, за да се гарантира, че развитието на търговията не е засегнато до такава степен, че това да противоречи на интересите на Съюза

- (209) Като се имат предвид посочените в раздел 8.1.1.3 сведения, Комисията счита, че нищо не води до предположението, че обществената услуга за териториално единство е можело да се осъществява при условия, които позволяват да се намали нарушаването на конкуренцията в резултат на договор за обществена услуга.

Всъщност аргументите на Corsica Ferries, целящи да докажат, че средната цена на обслужването на линиите от СВОУ е много по-висока от същата на връзките с начална точка Ница и Тулон, към които се прилага механизма за социално подпомагане⁽¹³²⁾, не поставят под въпрос необходимостта и пропорционалността на договор за обществена услуга за целогодишното обслужване на пристанищата на Корсика, а именно за обслужването на вторичните пристанища (Порто-Векио, Калви-Балан и Проприано). Освен това, както се припомня по-горе в раздел 7.1.3.1, Комисията счита, че прегрупирането на маршрутите за основната услуга отговаря на неоспоримите изисквания за техническа и икономическа ефикасност.

- (210) Комисията отбелязва, че френските органи са открили процедура за представяне на оферти, за да изберат доставчик, който е в състояние да обслужва през периода 2014—2023 г. линиите до Корсика от Марсилия при условия, близки до приложимите към основната услуга от ВОУ, предмет на настоящото решение. Тази процедура трябва да приключи през лятото на 2013 г.
- (211) Относно нарушаването на конкуренцията на пазара на морския транспорт, Комисията отбелязва, че компенсацията на разходите за основната услуга не може да превишава разходите на изпълнителите, което включва и разумна печалба (вж. предходния раздел). Така тя не позволява на тези предприятия да генерират прекомерна печалба, чрез която да финансират други услуги.
- (212) Ето защо Комисията счита, че не е необходимо да се налагат допълнителни условия за осигуряването на съвместимостта на компенсациите за основната услуга с вътрешния пазар.

9. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (213) Въз основа на гореизложеното Комисията счита, че получените от SNCM и CMN компенсации в рамките на основната услуга представляват неправомерни държавни помощи, но съвместими с вътрешния пазар по смисъла на член 106, параграф 2 от ДФЕС.
- (214) Получените от SNCM компенсации в рамките на допълнителната услуга, предвидена в СВОУ за периода от 1 юли 2007 г. до 31 декември 2013 г., представляват неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар помощи.
- (215) Следователно френските органи трябва да отменят от датата на уведомяване за настоящото решение всички плащания в полза на SNCM като компенсация за допълнителната услуга. Това се отнася по-специално до

годишния остатък от компенсацията за 2012 г. (ако това плащане все още не е извършено), както и месечните вноски за 2013 г., евентуално платими след тази дата.

- (216) Комисията припомня след това, че в съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 всяка неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар помощ трябва да бъде възстановена от получателя⁽¹³³⁾.
- (217) Следователно Франция трябва да предприеме всички необходими мерки за възстановяване от SNCM на получените компенсации в рамките на допълнителната услуга от СВОУ след 1 юли 2007 г.
- (218) За определянето на размера на помощта, която трябва да бъде възстановена, без лихвите, Комисията счита, че аналитичното счетоводство на SNCM⁽¹³⁴⁾ е подходяща база за разделянето на компенсациите между основната и допълнителната услуга. Въз основа на тази база размерът на помощта за възстановяване включва следните елементи:
- а) размера на реално изплатените компенсации през периода 2007—2011 г. в рамките на допълнителната услуга, който възлиза на 172 744 млн. EUR (вж. таблицата в съображение 46 по-горе);
- б) месечно изплатените вноски за 2012 г. за целите на допълнителната услуга, оценявани към момента на 38 млн. EUR⁽¹³⁵⁾, както и остатъкът от компенсацията, която предстои да се изплати след представянето на окончателния доклад за изпълнението на услугите, в случай че вече не е изплатен.
- в) месечно изплатените вноски за 2013 г. за допълнителната услуга до датата на настоящото решение, оценени към момента на 9,5 млн. EUR, като се припомня, че Франция трябва да отмени плащанията след тази дата.

- (219) Френските органи трябва да си възстановят размера на сумите, съответстващи на плащанията за компенсацията за допълнителната услуга, в срок от четири месеца от уведомяването за настоящото решение.

⁽¹³³⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1).

⁽¹³⁴⁾ Вж. раздел 2.5.

⁽¹³⁵⁾ Като се отчита аналитичното разпределение между компенсациите за основната и допълнителната услуга за 2011 г., този размер е оценен въз основа на увеличение на очакваната компенсация с 0,3 % през 2012 г. спрямо 2011 г. за SNCM. Месечните вноски представляват 95 % от индексиранията очаквана компенсация (вж. съображение 45 по-горе).

⁽¹³²⁾ Вж. съображение 7 по-горе и бележка под линия 5.

(220) За целите на възстановяването френските органи трябва също така да добавят към размера на помощта лихвите за текущото възстановяване, считано от датата, на която разглежданата помощ е била предоставена на предприятието, а именно всяка реална дата на изплащане на компенсациите, предвидени от СВОУ, до действителното възстановяване⁽¹³⁶⁾ в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004⁽¹³⁷⁾.

(221) Френските органи трябва да придружат изчисляването на лихвите върху сумите за възстановяване, което трябва да предоставят на Комисията в срок от два месеца от уведомяването за настоящото решение, с таблица, посочваща датите и точните размери на месечните вноски и годишните корекции, които са били извършени от влизането в сила на споразумението до датата на приемането на решението.

ПРИЕ СЛЕДНОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Компенсациите, изплатени на SNCM и CMN в рамките на споразумението за възлагане на обществена услуга след 7 юни 2007 г., представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Тези държавни помощи са били отпуснати в нарушение на задълженията, предвидени в член 108, параграф 3 от ДФЕС.

Член 2

1. Компенсациите, изплатени на SNCM за въвеждането на допълнителен капацитет, предвиден в I а) 2), I б) 2) и I д) 1.4) от спецификациите на горепосоченото споразумение за възлагане на обществена услуга, са несъвместими с вътрешния пазар.

2. Компенсациите, изплатени на SNCM и на CMN, за изпълнението на други услуги, предвидени в горепосоченото споразумение за възлагане на обществена услуга, са съвместими с вътрешния пазар.

Член 3

1. Франция следва да си възстанови посочените в член 2, параграф 1 помощи от получателя.

2. Сумите, които следва да бъдат възстановени, включват лихви от датата, на която са били предоставени на получателя, до действителното им възстановяване.

3. Лихвите се изчисляват с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004⁽¹³⁸⁾ и Регламент (ЕО) № 271/2008 за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004⁽¹³⁹⁾.

4. Франция отменя всички предстоящи плащания на помощите, посочени в член 2, параграф 1, от датата на уведомяване за настоящото решение.

Член 4

1. Възстановяването на посочената в член 2, параграф 1 помощ е незабавно и ефективно.

2. Франция осигурява прилагането на настоящото решение в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него.

Член 5

1. В срок от два месеца от уведомяването за настоящото решение Франция предоставя на Комисията следната информация:

- общата сума (главница и лихви), която получателят трябва да възстанови;
- подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение;
- документите, доказващи, че на получателя е наредено да възстанови помощта;
- датата и точния размер на месечните вноски и годишните корекции, които са били извършени от влизането в сила на споразумението до датата на приемането на настоящото решение.

2. Франция информира редовно Комисията за хода на националните мерки, предприети за прилагане на настоящото решение, до окончателното възстановяване на помощта, посочена в член 2, параграф 1. При искане от страна на Комисията Франция предоставя незабавно информация за вече предприетите или планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също така подробна информация относно размера на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателя.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Република Франция.

Съставено в Брюксел на 2 май 2013 година.

За Комисията

Joaquín ALMUNIA

Заместник-председател

⁽¹³⁶⁾ Вж. член 14, параграф 2 от Регламент № 659/99 (посочен по-горе).

⁽¹³⁷⁾ ОВ L 140, 30 април 2004 г., стр. 1.

⁽¹³⁸⁾ ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽¹³⁹⁾ ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1—64.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 13 август 2013 година

за изменение на Решение 2007/777/ЕО по отношение на въвеждането на нова обработка за инактивация на вируса на болестта шап в месни продукти и условията за внос от руската област Калининград

(нотифицирано под номер С(2013) 4970)

(текст от значение за ЕИП)

(2013/436/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека⁽¹⁾, и по-специално член 8, точки 1, 4 и 5 от нея,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 2007/777/ЕО на Комисията от 29 ноември 2007 г. за определяне на ветеринарно-санитарни и здравни изисквания и образци на сертификати за внос от трети страни на определени месни продукти и обработени стомаси, пикочни мехури и черва за консумация от човека и за отмяна на Решение 2005/432/ЕО⁽²⁾ се определят правила за вноса в Съюза и транзита и складирането в Съюза на пратки от месни продукти и пратки от обработени стомаси, пикочни мехури и черва по смисъла на Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход⁽³⁾.
- (2) В част 2 от приложение II към Решение 2007/777/ЕО се установява списъкът на третите държави или части от тях, от които е разрешено въвеждането в Съюза на месни продукти и обработени стомаси, пикочни мехури и черва, при условие че тези стоки отговарят на определените в посочената част изисквания по отношение на обработката. Когато третите страни са разделени на региони за целите на включването им в посочения списък, техните регионализирани територии са определени в част 1 от посоченото приложение.
- (3) В част 4 от приложение II към Решение 2007/777/ЕО са изброени видовете обработка, посочени в част 2 от същото приложение, като всеки вид обработка е означен с определен код. В същата част са изброени код „А“ — без специална обработка, и специални обработки с кодове от „В“ до „F“, в низходящ ред по степен на тяхната щателност. Това са обработки, изброени в приложение III към Директива 2002/99/ЕО, които се считат за ефективни при елиминирането на определени ветеринарно-санитарни рискове, свързани с месото и млякото.
- (4) Приложение III към Директива 2002/99/ЕО бе изменено неотдавна с Решение за изпълнение на Комисията № 2013/417/ЕС⁽⁴⁾, за да се въведе ефикасна обработка срещу вируса на шап в месото, препоръчана в съответната глава от Здравния кодекс за сухоземните животни на Световната организация за здравето на животните (Здравен кодекс за сухоземните животни на ОИЕ)⁽⁵⁾.
- (5) Затова е уместно да се измени част 4 от приложение II към Решение 2007/777/ЕО с цел да се отрази това изменение на приложение III към Директива 2002/99/ЕО.
- (6) Русия отправи искане за разрешаване на внос в ЕС на месни продукти и обработени стомаси, пикочни мехури и черва от домашен едър рогат добитък, чифтокопитен дивеч, отглеждан в стопанство, и домашни овце и кози от руската област Калининград, които са били подложени на горепосочената обработка, предвидена в Здравния кодекс за сухоземните животни на ОИЕ. Такава обработка вече е въведена в законодателството на Съюза с Решение за изпълнение 2013/417/ЕС.
- (7) Руската област Калининград понастоящем е включена в част 2 от приложение II към Решение 2007/777/ЕО като област, от която е разрешено въвеждането в Съюза на месни продукти и обработени стомаси, пикочни мехури и черва от домашен едър рогат добитък, чифтокопитен дивеч, отглеждан в стопанство, и домашни овце и кози, домашни свине и ловен чифтокопитен дивеч, които са били подложени на специална обработка с код „С“.

⁽¹⁾ ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.

⁽²⁾ ОВ L 312, 30.11.2007 г., стр. 49.

⁽³⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.

⁽⁴⁾ ОВ L 206, 2.8.2013 г., стр. 13.

⁽⁵⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.8.5.htm

- (8) Предвид настоящата ветеринарно-санитарна ситуация в руската област Калининград е целесъобразно да се разреши вносът от тази област в Съюза на месни продукти и обработени стомаси, пикочни мехури и черва от домашен едър рогат добитък, чифтокопитен дивеч, отглеждан в стопанство, и домашни овце и кози, които са били подложени на специалната обработка, добавена в приложение III към Директива 2002/99/ЕО.
- (9) Поради това е целесъобразно да се разреши такъв внос в Съюза от руската област Калининград и да бъдат съответно изменени вписванията за същата област в част 2 от приложение II към Решение 2007/777/ЕО.
- (10) Поради това Решение 2007/777/ЕО следва да бъде съответно изменено.
- (11) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложение II към Решение 2007/777/ЕО се изменя в съответствие с приложението към настоящото решение.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 13 август 2013 година.

За Комисията

Tonio BORG

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение II към Решение 2007/777/ЕО се изменя, както следва:

1) В част 2 вписването за Русия се заменя със следното:

„RU	Русия RU	XXX	XXX	XXX	XXX	A	XXX	A	C	C	XXX	A	XXX	A
	Русия ⁽³⁾ RU-1	C	C	C	B	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
	Русия RU-2	C или D1	C или D1	C	B	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX“

2) В част 4, след вписването за обработка на месо D се добавя следното вписване за обработка на месо D1:

„D1 = Цялостна топлинна обработка на месо, предварително обезкостено и с отстранени мазнини, подложено на нагряване така, че да се поддържа вътрешна температура от най-малко 70 °C в продължение на минимум 30 минути.“

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 14 август 2013 година

за изменение на Решение 2010/642/ЕС за даване на разрешение за метод за класификация на кланични трупове на свине в Гърция и за отмяна на Решение 89/449/ЕИО за даване на разрешение за методи за класификация на кланични трупове на свине в Гърция

(нотифицирано под номер С(2013) 5302)

(само текстът на гръцки език е автентичен)

(2013/437/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (1), и по-специално член 43, буква м) във връзка с член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 89/449/ЕИО на Комисията (2) беше разрешено използването на три метода за класификация на кланични трупове на свине в Гърция. Гърция уведоми Комисията, че след приемането на посоченото решение методите за класификация са се развили значително и са регистрирани промени в популацията от свине. Следователно трите метода, разрешени с посоченото решение, вече не могат да се използват.
- (2) С Решение 2010/642/ЕС на Комисията (3) бе разрешено използването на един метод за класификация на одрани кланични трупове на свине в Гърция.
- (3) Гърция разработи два нови съвременни метода за класификация и поиска от Комисията да разреши тези два нови метода за класификация на кланични трупове на свине на територията ѝ, като представи подробно описание на пробната дисекция, указвайки принципите, на които се основават тези методи, резултатите от пробната дисекция и уравненията, използвани за изчисляване на процента нетлъсто месо, в протокола по член 23, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1249/2008 на Комисията (4).
- (4) След разглеждане на посоченото искане бе установено, че условията за разрешаване на горепосочените методи за класификация са изпълнени. Следователно тези методи за класификация следва да бъдат разрешени в Гърция.

(1) ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

(2) Решение 89/449/ЕИО на Комисията от 17 юли 1989 г. за даване на разрешение за методи за класификация на кланични трупове на свине в Гърция (ОВ L 214, 25.7.1989 г., стр. 17).

(3) Решение 2010/642/ЕС на Комисията от 25 октомври 2010 г. за даване на разрешение за метод за класификация на кланични трупове на свине в Гърция (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 60).

(4) Регламент (ЕО) № 1249/2008 на Комисията от 10 декември 2008 г. за установяване на подробни правила за прилагане на скалите на Общността за класификация на кланични трупове на говеда, свине и овце и за отчитане на цените, свързани с тях (ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 3).

- (5) Следователно Решение 2010/642/ЕС следва да бъде съответно изменено.
- (6) Решение 89/449/ЕИО следва да бъде отменено.
- (7) Не следва да се разрешават изменения на уредите или методите за класификация, освен ако тези изменения са изрично разрешени с решение на Комисията.
- (8) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение 2010/642/ЕС се изменя, както следва:

- 1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

1. За класификация на кланични трупове на свине, представени съгласно буква Б, точка III, първа алинея от приложение V към Регламент (ЕО) № 1234/2007, се разрешава използването в Гърция на следния метод съгласно буква Б, точка IV, параграф 1 от същото приложение: уредът „OptiScan-TP“ и свързаните с него методи за оценка, описани в част I от приложението към настоящото решение.

2. За класификация на одрани кланични трупове на свине се разрешава използването в Гърция на следните методи съгласно буква Б, точка IV, параграф 1 от приложение V към Регламент (ЕО) № 1234/2007:

а) уредът „OptiScan-TP“ и свързаните с него методи за оценка, описани в част I от приложението към настоящото решение;

б) уредът „Hennessy Grading Probe (HGP 4)“ и свързания с него метод за оценка, описан в част II от приложението към настоящото решение.“

- 2) Приложението се заменя с текста в приложението към настоящото решение.

Член 2

Решение 89/449/ЕИО се отменя.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Гърция.

Съставено в Брюксел на 14 август 2013 година.

За Комисията
Dacian CIOLOS
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

МЕТОДИ ЗА КЛАСИФИКАЦИЯ НА КЛАНИЧНИ ТРУПОВЕ НА СВИНЕ В ГЪРЦИЯ

Част I

OptiScan-TP

1. Правилата, предвидени в настоящата част, се прилагат, когато класификацията на кланичните трупове на свине се извършва с уреда, известен като „OptiScan-TP“.
2. Уредът OptiScan-TP е оборудван с цифрова система за заснемане на светла снимка на двете точки на измерване на кланичните трупове. Въз основа на снимките се изчислява дебелината на сланината и мускула съгласно двучковия метод „Zwei-Punkte Messverfahren (ZP)“.

Резултатите от измерванията се преобразуват в съдържание на нетлъсто месо от самия уред Optiscan-TP. Снимките се съхраняват и по-късно могат да бъдат проверени. Интегрираният Bluetooth® интерфейс позволява лесно прехвърляне на данни.

3. Съдържанието на нетлъсто месо в кланичните трупове се изчислява по следната формула:
- 3а. Формула за класификация на кланични трупове на свине, представени съгласно буква Б, точка III, първото изречение от приложение V към Регламент (ЕО) № 1234/2007:

$$\hat{Y} = 62,94974 - 0,79348 \times X_1 + 0,13218 \times X_2$$

където:

$\hat{Y}$ = изчисленото процентно съдържание на нетлъсто месо в кланичния труп,

X_1 = минималната дебелина на сланината (включително кожата) в милиметри над *M. gluteus medius*,

X_2 = дебелината на поясния мускул в милиметри, измерена по най-късата линия, свързваща предния (краниалния) край на *M. gluteus medius* и горния (дорзалния) край на гръбначномозъчния канал.

- 3б. Формула за класификация на одрани кланични трупове на свине:

$$\hat{Y} = 60,91227 - 0,80881 \times X_{1s} + 0,13710 \times X_2$$

където:

$\hat{Y}$ = изчисленото процентно съдържание на нетлъсто месо в кланичния труп,

X_{1s} = минималната дебелина на сланината (без кожата) в милиметри над *M. gluteus medius*,

X_2 = дебелината на поясния мускул в милиметри, измерена по най-късата линия, свързваща предния (краниалния) край на *M. gluteus medius* и горния (дорзалния) край на гръбначномозъчния канал.

Тези формули се отнасят за кланични трупове с тегло между 50 и 110 килограма.

Част II

Hennessy Grading Probe (HGP 4)

1. Правилата, предвидени в настоящата част, се прилагат, когато класификацията на кланичните трупове на свине се извършва с уреда, известен като „Hennessy Grading Probe (HGP 4)“.
2. Уредът е оборудван със сонда с диаметър 5,95 милиметра (и 6,3 милиметра на нивото на острието на върха на сондата), която съдържа фотодиод (Siemens LED от типа LYU 260-EO) и фотодетектор от типа Silonex SLCD-61N1 и има оперативно разстояние на измерване между 0 и 120 милиметра. Резултатите от измерванията се преобразуват в изчислено процентно съдържание на нетлъсто месо от самия HGP 4 или от компютър, свързан с него.

3. Съдържанието на нетлъсто месо в кланичния труп се изчислява по следната формула

$$\hat{Y} = 62,400 - 0,495 \times X_1 - 0,559 \times X_2 + 0,129 \times X_3$$

където:

$\hat{Y}$ = изчисленото процентно съдържание на нетлъсто месо в кланичния труп,

X_1 = дебелината на гръбната сланина (без кожата) в милиметри, измерена на 8 cm от линията на разполовяване на трупа, на нивото на последното ребро,

X_2 = дебелината на гръбната сланина (без кожата) в милиметри, измерена на 6 cm от линията на разполовяване на трупа, между третото и четвъртото последно ребро,

X_3 = дебелината на гръбния мускул в милиметри, измерена по същото време и на същото място като X_2 .

Тази формула се отнася за кланични трупове с тегло между 60 и 120 килограма.“

СЪОБЩЕНИЕ ДО ЧИТАТЕЛИТЕ

Регламент (ЕС) № 216/2013 на Съвета от 7 март 2013 г. относно електронното публикуване на *Официален вестник на Европейския съюз*

В съответствие с Регламент (ЕС) № 216/2013 на Съвета от 7 март 2013 г. относно електронното публикуване на *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ L 69, 13.3.2013 г., стр. 1) от 1 юли 2013 г. само електронното издание на Официален вестник ще бъде автентично и ще има правно действие.

Когато поради непредвидени обстоятелства публикуването на електронното издание на Официален вестник е невъзможно, печатното издание ще бъде автентично и ще има правно действие в съответствие с реда и условията, установени в член 3 от Регламент (ЕС) № 216/2013.

СЪОБЩЕНИЕ ДО ЧИТАТЕЛИТЕ — НАЧИН ЗА ЦИТИРАНЕ НА АКТОВЕТЕ

От 1 юли 2013 г. се промени начинът, по който се цитират актовете.

По време на преходния период актовете ще се цитират и по двата начина.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG